

LLUCMAJOR

Núm. 47 - JULIOL 85

de pinte en ample

Preu: 80 Ptes.

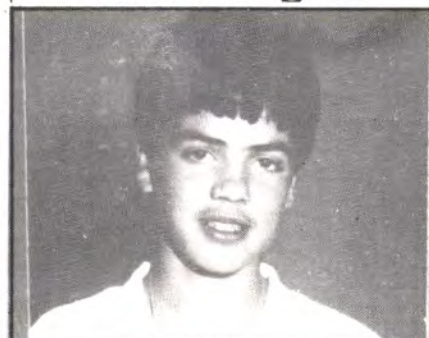

**QUI REGENTARA LA
RESIDENCIA?**

MEDALLES D'OR PER ALS JUDOQUES LLUCMAJORERS

Joan Moragues

Francesc Garcías

Gabriel Garcías

SUPER DERESA

*Avd. Cavaller Ramon Santmartí
(cantonada C. Sant Francesc)*

EDIFICI DERESA - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR

AGRAÏM LA RESPOSTA DELS LLUCMAJORERS

***ENS VISITI, SERA ATES PELS MILLORS
PROFESSIONALS DE CADA RAM**

***TOT D'UNA MAXIMA QUALITAT**

***TOT AL PREU MES BAIX DEL MERCAT**

***FACI LES SEVES COMPRES EN UN AMBIENT
AGRADABLE I FAMILIAR**

**SUPER DERESA - El Supermercat de Lluçmajor per a tota
Mallorca**

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any III

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies.

COL·LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Bartomeu Font
Antoni Garau
Miquel A. Giménez
Coloma Julià
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Miquel Monserrat
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdera

FOTOGRAFIES

M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

EL PENSAMENT DE LA
REVISTA S'EXPRESSA
NOMES A TRAVES DE
L'EDITORIAL

La residència, feina de tots

A la sessió plenària que celebrà el Consistori el passat dia 26 de juny quedaren, fins a cert punt, aclarits els motius de la ruptura del compromís amb les Germanes de la Caritat que, en principi, havien de fer-se càrrec de la residència per a la tercera edat quan aquesta es posàs en funcionament.

Així el Batle assegurà que les religioses havien exigit que la Comunitat s'instal·làs a les noves dependències, condició que fou refusada. Malgrat tot, les Germanes de la Caritat ratifiquen la postura adoptada i afirmen que "no volen ser responsables de la discriminació de classes que es pretén realitzar a la residència". Els dos punts de vista són completament diferents amb l'excepció que el Batle va justificar la seva decisió amb les clàusules de donació establertes per la donant de l'immoble, mentre que l'argument de les religioses que apunta cap a una residència "només per a rics" no està, de moment, reforçat per un reglament de règim interior o uns estatuts que marquin una direcció en aquest sentit.

Això de banda, la sessió plenària va servir perquè els tres grups polítics que integren el Consistori tancassin files entorn de la residència amb el propòsit d'aconseguir una entrada en servei com més prest millor. Tal vegada —el temps ho dirà— la ruptura del compromís i la polèmica ciutadana que el fet ha suscitat han suposat l'espoleta que ha propiciat una dinàmica d'interès dels polítics perquè el tema de la residència surti del perillós "impasse" en què havia quedat.

Donam suport a la comissió, recentment formada, sempre i quan compleixi les premisses de treballar, amb la màxima urgència, per aconseguir que la residència es posi en marxa. Sabem que costarà doblers a les arques municipals però també tenim present que és un important servei que es donarà a determinats ciutadans.

Es un servei públic que ha de ser administrat amb el màxim interès i responsabilitat.

NOTICIES LOCALS

MARIA DEL MAR BONET A LLUCMAJOR.

El passat dissabte dia 15 de Juny, actuà al Teatre Recreatiu del nostre poble la popular i meravellosa Maria del Mar Bonet.

El recital fou una bona mostra de la seva música i les cançons que interpreta, ben bé es pot dir que donaven una visió de gairebé totes les línies de la seva cançó. Com a colofó, el públic s'hagué d'animar —en qualque moment, però, tímidament a cantar amb ella La Balanguera.

El recital, amb preus populars, estava organitzat per la parròquia de Lluçmajor —a benefici de les obres i fou possible gràcies a la col·laboració de la mateixa Maria del Mar— que cantava desinteressadament gràcies a la seva amistat amb els donants de Gràcia—, i al patrocini de l'Ajuntament (cent cinquanta-mil pessetes) i de la Caixa (cent mil). Cal dir que l'assistència fou considerable, ja que hi assistiren devers 350 persones, i la recaptació per a les obres de la teulada de la Parròquia ha estat de 172.800 pts. netes.

En resum, Maria del Mar Bonet ens ha deixat en la memòria de els que tenguérem l'oportunitat d'assistir al recital, la seva veu dolça, suau i bella, unides amb la varietat de la seva música i de la nostra cultura popular. Una de les veus més importants del mediterrani, i en la nostra llengua, una oportunitat que calia aprofitar i tots els presents a l'acte, creim, sortiren satisfets, d'un magnífic recital.

EL PINTOR CELIA, MORT

En Bernadí Celià ha mort. El famós pintor, molt conegut a Lluçmajor per les reiterades exposicions que ha realitzat a La Caixa ha deixat d'existir. Justament la darrera exposició que va fer va ser a la nostra ciutat en motiu de les Fires 1984,

i fou presentat pel també desaparegut i aleshores regidor de Cultura Sr. Guillem Aulet.

JO PER TU (AMNISTIA INTERNACIONAL).

Aquest és el lema de l'exposició celebrada al Palau Sollerí. Tots els artistes col·laboradors en l'exposició s'han inspirat en un pres polític per tal de servir-los d'estimulant per a la seva obra.

De Lluçmajor, hi han pres part dos artistes, un pintor, Toni Garau, l'obra pictòrica del qual és dedicada a Laszlo Habos, pres hongarès, i una ceramista, Ma de la Llum Vallès amb una ceràmica dedicada a Antonio González Arce, pres polític de Paraguai. A ambdós artistes, enhorabona per la seva col·laboració en pro de l'amnistia internacional.

VACUNACIO ANTIRRABICA.

Aquestes són les dades i els llocs per on passaran a vacunar, els mesos de juliol i agost, a les 4,30 de l'horabaixa:

S'Arenal: dies 4-5-6 de juliol a la plaça Reina Ma. Cristina.

S'Estanyol: dia 23 de juliol a S'Estanc.

Cala Blava: dia 20 de juliol al Restaurant Cala Blava.

Las Palmeras: dia 27 de juliol al Restaurant Montebello.

Bahía Grande: dia 3 d'agost al Restaurant Bahía Grande.

Bahía Azul: dia 2 d'agost.

Ca'n Cura: dia 10 d'agost a la Carretera de Palma.

Ca'n Calafoc: dia 17 d'agost a la zona Son Sart.

CAMPAMENTS.

EL CLUB D'ESPLAI aquest estiu organitza els següents campaments:

De 8 a 12 de juliol: Colònia a Ca'n Tàpara per al.lots de 7 a 10 anys.

De 12 a 14 de juliol campament al Puig de Pollença per a matrimonis (Aquest campament ha estat organitzat conjuntament amb una comissió dels matrimonis i monitors de la parròquia).

De 17 a 23 de juliol colònia a Ca'n Tàpara per al.lots de 9 a 12 anys.

De 26 a 30 d'agost campament per adolescents de 13 a 16 anys a Binipar-ratx (Menorca).

Per informació sobre aquest darrer campament dirigiu-vos a la Rectoria o als monitors del CLUB D'ESPLAI.

Les colònies que es faran a Ca'n Tàpara no sols van dirigides als al.lots del CLUB D'ESPLAI DE LLUCMAJOR, sinó que estan obertes a nins i nines de les Balears. Per això un dels principals objectius que ens proposam és la convivència l'amistat i l'intercanvi d'experiències entre nins d'ambient distints.

Una experiència que es continuarà aquest any, és el campament de matrimonis que l'any passat es va fer a Cala Murta amb la col·laboració dels monitors de Campos.

Enguany amb una comissió de matrimonis i monitors de Lluçmajor es pensa continuar aquesta activitat al Puig de Pollença.

Una realitat nova aquest estiu per l'esplai de Lluçmajor serà el campament de joves que es realitzarà a Menorca.

Creim que es un camp poc atès i l'esplai intentarà iniciar un camí de feina dins aquest marc.

Tots aquests campaments pretenen sobretot educar la persona en el temps lliures, dins una atmosfera de diversió, de fer una tasca comú, sortir de la rutina diària i de comunicació entre tots.

Notícies municipals

LA "RONDA TRAMUNTANA" SERA "ANTONI RAMIS".- Al darrer Ple ordinari, i a proposta del grup socialista, s'aprovà el canvi de la Ronda Tramuntana, per la de "Antoni Ramis", perquè a més dels mèrits del desaparegut Senador, únic que ha tingut Lluçmajor en tota la seva història, s'ha triat aquesta Ronda, per estar-hi la finca dels seus pares, l'anomenat i conegut "Molí d'En Ramis".

LES MONGES DE LA CARITAT NO DURAN LA RESIDENCIA.- Degut a discrepàncies entre els responsables del nostre Ajuntament i la comunitat de les monges de la Caritat, aquestes no es cuidaran de la direcció de la nova Residència de la Tercera Edat. Pareix que, el motiu principal d'aquesta ruptura, ha estat que l'Ajuntament no vol que els Residents de la Casa Hospici, vagin a viure a la Residència, i que les Monges no deixin aquesta Institució benèfica. Es diu que es fan ara, gestions per dur les altres religioses, les del Sagrat Cor.

ENLLUMENT DE LA RONDA MIGJORN I CARLES V.- A un Ple extraordinari celebrat dia 10-6-85, s'aprovà el projecte d'enllumenat de les Rondes Carles V i Migjorn, per un pressupost de 17 milions de pessetes. Lo gros va esser que en el primer projecte redactat per l'Enginyer Municipal, es presentà amb un pressupost de 25 milions, i en el darrer, el varen rectificar perquè n'hi sortissin només 17. Així que s'equivocà de 8, motiu pel qual l'esperada subvenció del Consell, per 10 milions, es veu ara, pel despist del tècnic, molt problemàtica.

AIGUA DE SON GARCÍAS A SON MONJO.- Un altre projecte important que s'aprovà en aquest Ple va esser el de captació de les aigües del pou de Son Garcías en el de Son Monjo,

per assegurar el subministre de S'Arenal. Un altre despist de l'Enginyer, però aquest més greu, perquè si a un s'equivocà, en aquest ha estat per manco. Digué, en principi, que costaria 27 milions, i després, el definitiu, ha estat de 38, pel que s'ha equivocat altra vegada d'11 milions. Equivocacions que obligaran al nostre Ajuntament a fer moltes de títteres legals en el pressu-

post municipal d'enguany per trobar aquests milions despistats.

21 EXPEDIENTS MES D'OBRES CLANDESTINES.- A la reunió de la Comissió municipal permanent del 3-6-85, s'aprovà l'enderrocament d'altres 21 vivendes construïdes il·legalment, i sense que hagin fet cas als terminis donats per l'Ajuntament perquè les legalitzin, per la qual cosa, segons diu l'acord, se'ls dona un mes de temps perquè tomin aquestes cases fetes sense permís municipal.

OBRES I DESPESES.- A la mateixa reunió, es donà conformitat a les següents despeses:

287.021 pessetes, per la redacció d'un projecte de reparació i conservació de la peixeteria municipal.

732.000 pts, per la compra de dues motocicletes marca "Yamaha" per a servei de la policia municipal.

355.500 pts., per pagar els serveis encomanats als 3 monitors esportius per als Col·legis públics d'aquest terme municipal.

A. Tomàs.

SEAT MALAGA.

FET A LO GRAN

Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR

C/. Terral, 4 - S'ARENAL

Festes populars a S'Arenal

Acabam de rebre el programa dels actes que s'han de celebrar enguany en motiu de les festes populars de S'Arenal, part de Llucmajor. Patrocina l'Ajuntament de Llucmajor amb valuosa ajuda d'altres entitats i cases comercials. Com que el programa oficial és molt extens i sempre solem tenir problemes d'espai, detallarem només allò que ens sembla de més interès:

Mes de Juliol:

Dissabte, dia 6, a les 18 h. Cercaviles amb el grup d'animació BULLA i a les 22 h. el PREGO DE FESTES pel professor Jordi Vallespir i Soler.

Dia 7, diumenge, a les 20 h. inauguració al local parroquial de les següents exposicions: 1.-BONSAI o

arbres mallorquins en miniatura, d'en T. Bauçà.

2.-S'ARENAL DELS NOSTRES PADRINS, col·lecció de fotografies antigues a s'Arenal, realitzades per A. de Villarroja sota la direcció de Miquel Llompart. 3.-Concurs de Cartells i exposició de J. Alvarado a l'estudi del C. Cabrera. A les 21,30 h. representació teatral pel grup de teatre de S'Arenal de l'obra de Joan Mas, "CA NOSTRA" a l'escola del C. St. Bartomeu.

Del dilluns, dia 8 cal destacar les REGATES DE VELA a les 15,30.

El dimarts, entre altres funcions, podem assenyalar les proves de NATACIO a les 18 h. per als al·lots de 12 a 16 anys que es faran a les instal·lacions del Club

Nàutic Nou.

El dimecres, dia 10, festa de St. Cristòfol: A les 22 h. CONCERT a l'església parroquial a càrrec de l'orfeó llucmajorer i de la Banda Municipal de Música de Llucmajor, en record de l'any internacional de la música.

Divendres, dia 12, a les 18,30 gran festa infantil amb els pallsos KILI AND QUICO i a les 22 h. gran revetlla MALLORQUINA a càrrec de Música Nostra, amb la col·laboració de la Caixa de Balears "Sa Nostra".

Del dissabte, dia 13 podem destacar la BÈRBENA a la Plaça Major amb l'actuació de "Aqua vitae" i "Els Valldemossa".

Diumenge, dia 15 hi haurà petanca a les 9 h., a les

11,30 missa solemne en honor de St. Cristòfol i de la Mare de Déu del Carme, futbol a les 18 h. A les 19,30, la processó de la Mare de Déu del Carme que sortirà de l'església parroquial pels carrers de St. Cristòfol, Miramar i Roses fins al Club Nàutic Nou on continuarà amb les barques per la mar i es convida el poble perquè hi vagi vestit de pàges. A les 21,30 balls mallorquins a la plaça Miramar i a les 24 h. FI DE FESTA amb castell de focs artificials.

Tots els actes seran gratuïts i tots els dies de festa hi haurà atraccions a la plaça Major. Més informació: oficina municipal de les 9 a 13 h. Tf. 26 40 71.

Tomeu Sbert

Viajes

G.A.T. 1114

spaniel

- *Viatges a forfait
- *Billets aeris i marítims
- *Reserves d'hotels i apartaments turístics
- *Turisme esportiu

- *Informació turística
- *Excursions
- *Lloguer de cotxes (amb i sens xòfer)
- *Serveis de recepció, assistència i trasllat

EXCURSIO: TOUR A L'ILLA DE CABRERA

TOTS ELS DIMECRES DE JUNY, JULIOL, AGOST,
SETEMBRE I OCTUBRE

Tiquet (menú inclòs): 3.850 pts.

Recollida a la platja de s'Arenal i trasllat amb autocar

CENTRAL:

Avda. Bartomeu Riutort, 55 (local 4)
(Balneari 1)
Platja de Palma (Mallorca)
Tel. 26 81 00 - 26 86 62

AGENT MANDATARI:

Francisca Sbert Nicolau
Plaça Major, 1
Tel. 26 53 74
S'ARENAL

Qui regentarà la Residència

Als cinc mesos de la seva inauguració oficial, la residència per a la Tercera Edat, encara segueix tancada, i ara han sorgit els problemes entre les Monges de la Caritat i l'Ajuntament; i pareix ésser que el compromís entre les Religioses i el Consistori s'ha romput.

El diari "Última Hora" del 14 de juny publicava que les religioses s'havien compromès a fer-se càrrec de la direcció i servei als vells que anassin a la residència, per escrit. Puntualitzant uns quants punts acabaren per decidir que aquest casal estaria obert per a tots, preferentment als més necessitats. Per tant una de les condicions de les monges era l'acollida dels més necessitats.

El plantejament oficial es va fer tenint en compte que els residents de l'Hospici, passaven juntament amb la comunitat a la Residència. Arriba el 24/2/85 i s'inaugurà la residència; però una setmana després, en una entrevista entre la Vicària general de la Congregació i el Batle, aquest plantejà la conveniència de mantenir l'Hospici obert, donat el cas que sempre hi ha ancians amb dificultats de convivència i que crearien problemes a la residència. La Vicària recordà al batle que no era així com havien quedat, i significaria una discriminació de classes socials, ja que els que tenen problemes de convivència solen ésser els pobres i desamparats. I que en cap moment la Congregació col·laboraria amb una discriminació social, ja que elles tenen una opció preferencial cap als més pobres.

Passat un mes, en una altra entrevista el Consistori mantingué la mateixa postura, pel que la Superiora General i el seu consell han

trobat que no s'havia de formalitzar cap contracte, i així quedà rescindit el compromís.

Les monges de la Caritat adverteixen que l'Hospici seguirà obert per als ancians que allà viuen. Però que en el moment oportú faran les sol·licituds necessàries a fi que tots els vellets de Lluçmajor puguin estar tots dins una mateixa residència.

cament del compromís de les Monges de la Caritat i el Consistori. Els motius d'aquest possible trencament obeïen a un intent del Consistori per fer una Residència que podríem anomenar "d'élite", i per tant molts de ciutadans de determinada classe social quedarien fora places.

Aquesta versió fou negada pel Consistori, ja que ni tan sols s'havia elaborat un reglament.

I l'altra era que els residents solament pagarien d'acord amb les possibilitats de la pensió que cobren.

El "Diari de Mallorca" de dia 28 de juny reflexa el que digué el Batle en el Ple de dia 26 de juny. El batle en una llarga exposició de fets deixà ben clar que la residència estava destinada a les persones més necessitades, sense distinció de classes socials. Acte seguit informà de la reunió amb les Monges de la Caritat, i en la qual les religioses digueren que, davant la falta de vacances, solament es podrien cuidar de la residència si la comunitat s'instal·lava a l'immoble. Segons afirmà Antoni Zanoguera, el trencament del compromís es produí quan el Batle no acceptà aquesta possibilitat i justificà la decisió presa dient que les clàusules de la donació establien clarament que l'immoble no podia passar a una altra finalitat que no fos la de residència. Es va insistir —mitjançant carta— perquè les religioses reconsiderassin la seva postura, i la contesta fou que "les Monges de la Caritat no volen ésser responsables de la discriminació de classes que s'anava a realitzar en la residència".

Ara sols manca veure com arribarà acabar tot.

J.S.G.

El "Diari de Mallorca" del 16 de juny publicà el següent: La Permanent Municipal autoritzà una despesa de més de dos milions i mig de pessetes per la compra del mobiliari de la segona i tercera planta. Aquest acord coincidí amb l'existència de dues versions contradictòries sobre la Residència.

En una es deia el tren-

Carme Salas, vuida del senador, rebé el guardó a la cambra alta

La creu de Sant Raimon de Penyafort, concedida a Antoni Ramis

El passat dia 18 de juny al Saló d'actes dels "Pasos Perdidos" del Senat va tenir lloc l'entrega de la Creu de Sant Raimon de Penyafort a Carme SALAS, viuda del recentment mort senador, Antoni Ramis. A aquest homenatge pòstum assistiren els senadors, els diputats de Balears d'ambdós grups parlamentaris, el delegat del Govern Carles Martín Plasencia, el secretari de la FSB, Josep Moll, el secretari de finances, Emili Alonso i el ministre de Justícia, Sr. Ledesma.

El secretari primer de la taula del Senat va donar lectura a l'escrit on es comunicava que el ministre de Justícia havia resolt concedir la distinció i que coincidí justament amb el dia de l'aniversari del senador Ramis. El ministre F. Ledesma —amb paraules ben emotives— va resaltar la tasca, tant dins el partit, com al Senat, d'Antoni Ramis, així com la gran qualitat humana, mèrits tots ells suficients per justificar el guardó que li havia estat concedit a títol pòstum.

El ministre de Justícia va finalitzar la intervenció, al·ludint a la gran amistat que l'unia amb el guardonat, indicant que li hagués agradat poder fer-li entrega al mateix Antoni Ramis de la Creu de Sant Raimon de Penyafort. "En aquests moments —va assenyalar— m'hagués agradat poder abraçar En Toni. Malhauradament no m'és possible, hagués donat qualsevol cosa per poder fer-ho".

A continuació va intervenir el president del Senat, senyor de Carvajal el qual va agrair en nom de la cambra alta i en el seu propi al ministre de Justícia aquest guardó concedit, afirmant que es tractava d'un "acte de justícia" a la tasca desenvolupada per Antoni Ramis.

Quan va concloure l'acte, els senadors presents

El ministre de Justícia féu entrega de la distinció a la viuda del senador (Foto cedida pel Diari de Mallorca).

s'aproparen a saludar la viuda, Carme Salas, la qual es trobava visiblement emocionada.

El senador del Grup Popular, Josep Ma. Lafuente va manifestar que "la distin-

ció és merescuda. Dissortadament s'ha concedit a títol pòstum a causa de la fatalitat de la seva mort. No obstant això, el mateix Antoni hagués estat present en aquest acte ja que era

un dels fermes candidats a l'obtenció d'aquesta distinció i que li hagués estat concedida el dia de Sant Joan".

F. Verdera.

L'escoleta d'infants

Aquest ha estat el segon curs de l'Escola d'Infants Municipal, i, com l'any passat, hem celebrat la festa de fi de curs per posar punt a les activitats educatives realitzades al llarg d'aquests 10 mesos.

Durant aquest temps, cada grup de nins ha treballat diferents activitats, adequades a la seva edat per estimular i afavorir el seu desenvolupament físic i intel·lectual.

Així amb el grup dels més petits, de 1 a 2 anys, l'objectiu educatiu ha estat encaminat a descobrir el seu entorn a través de distintes activitats per desenrotllar l'infant d'una manera positiva.

La primera activitat i la més important ha estat la comunicació, el diàleg amb ells, amb el fi de crear confiança i seguretat a l'escoleta i amb l'educadora, per després, poder dur a terme altres accions més despersonalitzades que ajudin a desenvolupar els sentits a través de la psicomotricitat. Aquestes activitats han estat les següents:

- Ballar i cantar, escoltar música del cassette.
- aprenentatge de cançons relacionades amb el joc, animals, etc...
- pintar a superfícies grosses: pissarra, paper de grans dimensions. Materials: ceres i pintures.
- jugar amb les joguines de l'escoleta i conèixer distintes textures (blan, dur...)

-exercicis d'observació d'imatges de contes o imatges reals.

-jugar amb aigua i arena.

-escoltar contes tradicionals o inventats.

-exercicis de reconeixement al mirall.

-jugar a la piscineta.

-jocs lliures, teresetes...

En una paraula, s'ha tractat d'aconseguir que el nin pugui integrar-se dins la societat a través del joc a l'alegria.

Amb el grup de 2 a 3 anys hem observat el món que ens envolta, com és i els canvis que fa (fa fred, calor...) hem estimulat el llen-

guatge i ampliat el vocabulari, hem treballat tot tipus de materials: plastilina, fang, cartolina, paper xarol, diari, revistes, seda, pintura, farina, gomets, roba, etc...

Hem après a dominar la mà fent dibuixos: pintar figures, hem descobert el nostre cos i les possibilitats de moviment, hem après a situar-nos a l'espai i, coneixem els 4 colors bàsics, hem adquirit diferents hàbits (rentar-nos les mans, tirar els papers a la paperera), hem desenrotllat la capacitat d'observació fent encaixos, trenca-closques, mirant llibres d'imatges, hem cantat, ballat, contat contes, ens hem disfressat, hem jugat... i moltes coses més.

Amb el grup de 3 a 4 anys hem treballat sobre nocions de pre-escriptura, com és aconseguir punxar, pintar, per tal d'adquirir una destresa manual. També hem après molts de contes populars i un munt de cançons i poesies del nostre folklore.

Hem adquirit nous hàbits i hem après a educar els sentits. Hem mirat d'enriquir el vocabulari i d'expressar-nos d'una manera clara perquè se'ns compren- guí.

Quant a expressió plàstica, hem treballat emprant molts diversos materials: ceres, colorins, pintura, fang... De tant en tant hem fet exercicis psicomotors per tal d'aprendre a dominar i a conèixer el nostre cos.

Algun dia anam a la sala de jocs on trobam tota classe de joguetes: des d'una cuineta tota plena d'olletes i platets fins a cavallets, disfresses, pepes, una botiga, una perruqueria...

Treballam tant en grup com individualment perquè el nin aprengui a compartir decisions i material. Cada trimestre hem presentat als nostres pares un àlbum amb les feines de cada dia. Bono, com veis, no estam mai aturats.

Tots junts hem viscut les festes populars, els Reis mos varen visitar dei-

xant-nos una pila de joguetes, per Carnaval ens disfressàrem i anàrem ben "guapos" a Plaça i a la Rua anàrem vestits de pallasets.

També hem volgut conèixer la nostra ciutat i cada setmana hem sortit a passejar visitant els llocs més característics: Plaça, l'Ajuntament, el quarter de Bombers, la plaça de les Escoles Públiques, el mercat del peix, el mercat de Plaça... i també hem anat a algunes botigues, fusteries, serradores, a la fàbrica de gaseoses... als quals estam molt agraïts per l'atenció i la paciència que tengueren amb nosaltres.

Amb l'arribada de l'estiu, molts de nins deixen de venir a l'escola, encara que aquesta continua oberta per a tots els qui vulguin venir a jugar amb nosaltres i per ajudar a passar els dies de calor tenim una piscina on ens banyam i feim esquitxos.

Durant aquest curs hem fet tres excursions, una per trimestre: primerament, a s'Estanyol i a Sa Ràpita, després a Marineland i ara, al Parc de la Mar.

Per acabar, dia 21 de juny, horabaixa, ens trobàrem a l'escoleta, pares i nins, batle i representants de l'ajuntament, i tots els que volgueren conèixer l'escola on aprenen a conviure amb l'altra gent i a realitzar-nos.

Primerament actuaren els nins més petits, coneguts com "els canaris", els quals ballaren "Festa-encí-festa-ençà" fent les delícies de tothom. Després, el grup

dels "moixets" ballaren "volta cap a quí, volta cap allà", que també ho feren d'allò més bé i després els "canets" varen cantar la popular "En Pep Gonella té" amb gestos i tot.

Seguidament, tots els grups plegats cantàrem i ballàrem "copeos" "bole-ros" i una bona varietat de cançons i de balls. Les mambelletes, globus, paperins i caramels no s'aturaven de caure la qual cosa pensam que vol dir que ho fèrem molt bé.

Durant la berenada per als nins, tothom va poder contemplar una exposició dels treballs realitzats pels nins i una exposició de fotos d'allò que es fa a l'escoleta així com un graciós mural que representa el poble de Llucmajor amb totes les fotos dels nins dins una capsa representant ca seva.

No volem oblidar agrair a un grup de Llucmajorers que de manera desinteressada vengueren a animar durant la festa, cantant-nos "boleros", "jotes" i "mateixes". Per acabar l'escola donàrem els treballs d'aquest darrer trimestre i un premi a cada nin.

Esperam que la tasca educadora hagi estat de l'agrat de tots els qui han disposat la confiança amb nosaltres, despedim aquest curs recordant que estam obertes a totes les suggerències. Bon estiu!

Les educadores:
Francesca Noguera Vidal
Magdalena C. Puig Oliver
Núria Vives Sánchez
Catalina Puig Serra

Premi pedagògic per a Miquel Sbert i per als seus alumnes

El col·laborador d'aquesta revista, Miquel Sbert i Garau, ha rebut un important premi. Es tracta del "Premi a mestres BALDIRI REXAC", atorgat per la Delegació d'Ensenyança del Català (DEC), d'Omnium Cultural, de Barcelona, i finançat per la Fundació Jaume I. Aquest guardó, que es convocava en la seva setena edició, gaudeix d'un considerable prestigi i ha suposat per al seu autor un premi en metàl·lic i la recomanació de publicació. Miquel Sbert havia presentat un treball amb el títol: "Vocabulari: l'alimentació. Programa d'un trimestre de treball de Llengua Catalana a 8è. d'EGB".

D'altra banda, els seus alumnes de 8è. curs han rebut també, en la mateixa edició, el "Premi a alumnes BALDIRI REXAC",

per un treball, realitzat sota la seva direcció, amb el títol: "Dijous Bo. 1984" i que es referia a tot el treball didàctic elaborat al voltant d'una sortida per anar a estudiar el mercat d'Inca, i que havia estat publicat per la seva escola amb l'ajut de l'Associació de Pares d'Alumnes i de l'Associació de Veïnats, i que ha suposat un ajut de 40.000 pts. per a l'adquisició de llibres per a l'escola.

Ambdós premis han estat concedits per dues característiques dels treballs presentats: a) la redacció en llengua catalana, i b) el contingut referit a l'entorn (tant l'alimentació com la visita al Dijous Bo d'Inca, sens dubte, són exemples didàctics prou eloqüents). Creim que aquesta constitueix una bona línia de renovació pedagògica i de

recobrament del país que hauria d'ésser seguida per un nombre major de centres educatius.

Miquel Sbert i Garau, llucmajorer, mestre i llicenciat en Filologia, és actualment director del Col·legi Públic d'EGB. de Sant Jordi. Col·laborador constant de "Llucmajor de pinte en ample", sobretot en l'espai "La raconera", dedicat amb entrega al seu treball quotidià i poc amic de les actuacions de cara a la galeria, és autor de llibres de text de Llenguatge per al Cicle Superior d'EGB. (Editorial Cort); coautor de la publicació Ma. Antò-

nia Salvà, 25 anys després, (Obra Cultural Balear de Llucmajor); coautor amb Jaume Oliver de l'obra *Medi lingüístic i ensenyament* (Editorial Moll, en premsa); autor de diversos articles sobre una cultura popular, literatura i didàctica, etc...

L'any passat fou distingit també, i precisament per les seves col·laboracions a aquesta revista, amb un important premi concedit per l'Associació de la Premsa Forana.

Enhorabona a Miquel Sbert i als seus alumnes, i a continuar la tasca amb ànim i força!.

**Maderas
Ramon, S.A.**

ALMACEN Y OFICINAS:

Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1

Teléfono 66 08 37

LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:

Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05

MANACOR

DEPILAR-SE AMB
LA DEPILACIÓ
ELECTRICA ES
DEPILAR-SE

UNA VEGADA PER SEMPRE

**ES UN SERVEI MES DE LA
PERRUQUERIA I BELLESA DE LES
GERMANES PUIGSERVER**

Orient. 3 - LLUCMAJOR
TANDES A CONVENIR TEL. 660287

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

Xerrada amb Donna Hightower

Donna Hightower va néixer a Los Angeles (Califòrnia). La seva carrera va començar cantant a clubs i sales de festes a Nova York fins que va ser descoberta per un executiu d'una casa de discs.

Després d'aquesta oportunitat es va fer bastant popular i la seva fama va arribar a la majoria dels països europeus i a l'estat espanyol, on va decidir quedar-se definitivament.

Ha gravat alguns Lp's i ha aconseguit grans èxits com poden ser "El vals de les papellones" èxit de l'hivern 71-72, "This world today is a mess" que va superar la desitjada xifra d'un milió de còpies. Ha rebut dos discs d'or. Fa ben poc decidí no cantar pus cançons comercials per cases de discs i cantar el que a ella li agrada realment, el ghost-pop o cant espiritual.

-Quan començares a cantar?

-De molt petita, devia tenir sis anys.

-I el teu interès per la música, quan va començar?

-Realment jo no tinc interès per la música, mon pare era professor de música, però jo no vaig tenir temps d'aprendre d'ell. Record que cada dimecres venia un cor a ca nostra, la gent, els veïns, no tenien res, ni feina, i venien a cantar a ca nostra però jo no vaig aprendre el do-re-mi-fa-sol i ara me'n penit perquè quasi no sé llegir música i no tinc temps d'aprendre'n, així i tot sé tocar piano i componc cançons.

-En totes les cançons que cantes hi intervé la paraula "Déu"?

-Som cristiana i creient des dels sis anys, això va canviar tota la meua vida i sempre vull cantar música

d'església, ghost-pop, però les cases de discs diuen que aquest tipus de música no és comercial i des de l'any 76 no he gravat cap disc. N'havia gravats dels dels nou anys però ara no m'interessa perquè no em fa falta i puc cantar el que m'agrada. Ells diuen que a la gent no li agrada aquesta música però jo tinc més públic a l'església que quan cantava rock, pop o jass perquè fumaven i no escoltaven res.

-Llavors, el públic significa molt per tu?

-Sí, és clar que sí.

-Què vols donar a entendre al públic amb les teves cançons?

-Es una cosa molt estranya, crec que la gent no entén les cançons quan cant en anglès, saben que és una cosa diferent, com es diu "What do you say, the wrong of the meal..."

Les cançons d'ara de rock and roll, pop, són massa fortes. Molta de gent major va a les esglésies i no a les discoteques, per això és que jo cant per a tothom.

-Quan tu cantes, com fas participar al públic?

-Bé, jo nadament, vull incloure la gent en el meu programa i si ells seuen quaranta-cinc minuts tenen l'oportunitat de participar a la darrera cançó.

-Creus que als joves els agrada la teua música?

-Els joves la respecten perquè també estan cansats de tot el renou de la música d'ara i cerquen coses noves.

-T'agrada cantar amb nins com has cantat avui?

-No tinc el costum de cantar-hi, només hi he cantat a Alemanya dues vegades l'any 79, a l'any del nin, però avui ha estat la

primera vegada que he cantat amb tants, la veritat és que m'agraden molt i ha estat una sorpresa ben agradable.

-Què t'agrada més, cantar cançons espirituals o pop?

-Bé, és més fàcil cantar cançons ghost-pop espirituals perquè estan més aprop de la meua ànima i m'agrada molt cantar i escoltar aquest tipus de música perquè surt de mi.

-I quan tu començares a cantar, quins cantants admiraves?

-Ah sí, Ella Fitzgerald, no hi ha ningú que canté jass com ella i també Diana Washigton i Hahelia Jackson...També m'agrada molt Frank Sinatra.

-I per acabar, què voldries dir?

-La joventut d'avui és la gent de demà i els majors els han d'ensenyar els millors camins de la vida, però vull dir una cosa: al.lots i al.lotes no heu de beure i conduir al mateix temps, com diu Stevie Wonder "Don't drive drunk" perquè és perillós. Jo tinc molta fe amb vosaltres. Això és tot, moltes gràcies.

Aquesta entrevista es realitzà el dia 5 de juny d'enguany.

J. Artigues
S. Rubí
P.F. Torrens.

FOTO D'ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

Sr. Director de "Llucmajor de pinte en ample".

Le agradeceria que publicara, en la próxima revista que Ud. dirige, lo que a continuación le contestaré a un Sr. que en la pasada publicación en la página 23 (Sa penya d'es falcó), se atrevió, eso sí bajo el anonimato, a decir sobre mi persona y cargo que ostento en la Sociedad de Colombicultura. La Llucmajorens, cosas que tengo que afirmar son la mayoría falsas.

Que se han repartido programas pidiendo colaboración ciudadana, esto es cierto y quiero agradecer dicha colaboración públicamente y dar las gracias.

Sobre la escopeta es cierto que se subió, pero no para organizar cacerías, sino para recuperar unos palomos del último Campeonato Provincial, por cierto de gran valía, los cuales iban detrás de unos pichones del campanario y de una hembra de nuestra propiedad refugiada allí, que se tuvo que sacrificar para evitar males mayores.

Y ahora la mayor mentira y la más dolorosa para mí ha sido el atreverse a escribir que los pichones capturados eran vendidos, en un Restaurante en beneficio propio, cosa falsa y además ofensiva. Se puede demostrar cuando quiera este Sr. presentarse.

En cuanto a L'òliba nunca me he metido con ella.

Si alguna vez se han cogido pichones en el campanario nunca han sido vendidos, sino entregados a las monjas.

Si este Sr. tiene alguna duda y quiere que yo se la aclare mi nombre es Juan Abellán.

Presidente Sdad.
La Llucmajorens.

RESPOSTA A SA PENYA D'ES FALCO Llucmajor de PINTE EN AMPLE, núm. 46.

L'altre dia vaig llegir Llucmajor de PINTE EN AMPLE i vaig veure que l'òliba de les voltes de la Parròquia de Llucmajor es queixava ferm, per por de que qualcú la ferís d'una escopetada.

Com a bon Vicari, em faltaren cames per anar-hi i fer una xerradeta amb ella. Eren altes hores de la nit, quan ella tornava tota contenta, després de trescar i trescar i dur-ho tot imprès dins els seus ulls rodons.

Fil per randa, no li quedà res dins la seva mollera: ... que els coloms són molt merdés, que embruten les teulades ja mig arreglades, que a Llucmajor hi ha molta afició als coloms... iah!, i que qualcú hi puja també.

Però en un to d'òliba llesta, i que no li passa res per mall, em va donar un parell de solucions entremesclades amb qualche pregunta: ¿Per què els bons llucmajorers no s'apunten més als donatius per acabar de tot lo de les teulades de l'Església?

I, ¿per què no es tapen els forats i finestres de les parets del Temple amb una "regilla" que no es vegi fàcilment, iah, i alerta! que no espeny l'estètica de l'edifici, així com ho han fet a la Seu de Ciutat a sa porta Miramar, i segons he sentit dir, ho fan per l'estranger com a la "Catedral de Milan" i a la de "Nôtre Dame" de París?

Així tots estaríem en igualtat de condicions. Nosaltres, les òlibes, no hi podríem entrar; però tampoc els coloms, ni els xo-

rics; i fins i tot les rates, per entrar-hi haurien de fer dieta de sol a sol i estarien molt exposades que la reconversió els fes aprop.

iAh!, tampoc tendrien la curolla de pujar-hi els aficionats al negoci dels coloms.

Fr. Josep Gelabert Ferrer
T.O.R.

DEGRADACIO DE S'ARENAL.

Els veïns de S'Arenal de Llucmajor constatem la degradació progressiva del nostre entorn. Una de les darreres causes que hi han contribuït han estat les obres d'ampliació del C.N. Arenal, aquestes han modificat els corrents de la badia convertint la nostra platja en un lloc d'acumulació d'arena, allunyant

cada vegada mes la mar.

Assabentats del nou projecte d'ampliació de les dàrsenes del Club Nàutic dins la pròpia platja, per tal d'evitar els acúmul d'arena dins les aigües del seu port és pel que demanam:

1.- Que l'Ajuntament actui amb tota fermesa per tal d'evitar aquesta nova agressió al nostre degradat entorn.

2.- Que el mateix Ajuntament fassi les gestions corresponents davant els organismes pertinents per tal d'evitar-les.

3.- Que els responsables del Club Nàutic es consciencin de la gravetat del problema i cerquin una via alternativa que no perjudiqui els interessos de la comunitat.

Segueixen 10 firmes.

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

Muebles JAUME

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

Com sempre: Cultura o esports?

Quan s'accedeix a un càrrec públic pels vots dels ciutadans a través de les promeses fetes en el programa electoral d'un partit, el mínim que es pot fer és ésser conseqüent amb el dit programa, intentar per tots els mitjans a l'abast dur-los a terme, oblidant personalismes, protagonismes i electoralsmes, treballant amb equip i no escatimant esforços de cap casta per complir-lo, per complir el que hi ha promès la tasca és ben feixuga, no fa falta afegir-hi res més. Però el que no s'ha de fer de cap manera és gastar els recursos posats a la seva disposició, només per a gaudir el lluíment personal, fer campanya electoral i donar gust a la seva pròpia par-ròquia. Això vol dir que el partit polític al que deuen la seva candidatura (que no la seva elecció) no ha d'ésser lo més important, si no que una vegada arribats al poder es deuen a tot el poble que es el que aporta els recursos i no només als quatre amics que els pressionen.

Arribat a aquest punt, m'agradaria fer unes reflexions sobre el patrocini per part de l'Ajuntament del "I Trofeo Ciudad de Llucmajor" acte que no estava en el programa electoral d'UM i que comporta unes despeses que podrien ésser aplicades a altres coses que sí es prometeren i que per falta de recursos econòmics no es podran dur a terme. Tornant, doncs, al "TROFEO" crec que els

nostres regidors de la Comissió de Cultura i ESPORTS, s'han passat de rosca i han volgut tirar la casa per la finestra de cara a lo de sempre, fer realitzacions pomposes, per a tenir quelcom que dir a l'hora ja propera de les eleccions municipals, lo qual seria lícit si es gastassin els seus doblers propis i no els nostres o sia els del poble. Si no és per això no m'ho explic, i voltros, estimats lectors?

Per altra banda me pareix molt sospitos que justament ara el Consell Insular comandat pel senyor Albertí, es mostri tan generós subvencionat un esdeveniment esportiu quan en altres ocasions i sobretot en qüestions culturals que atanyen el nostre poble s'hi ha mostrat tan estret (No oblidem la torre de s'Estalella, per cert ubicada també a s'Estanyol on ara es fa la regata). per UM. és més important el múscul que el cervell? Com és ben sabut de tots els que comanden de la cultura i els ESPORTS en el nostre Ajuntament pertanyen al partit del senyor Albertí, ¿Què no es sospitós això?

Aquest "TROFEO" costarà a les arques municipals (a les nostres) al voltant de les 300.000 pessetes, o sia 100.000 pessetes més que les que en el presupost d'enguany hi ha destinades per a concedir beques als estudiants, i a més d'això el CIM n'hi haurà d'afegir altres 500.000 per arrodonir totes les despe-

ses ocasionades per l'organització del "TROFEO" ¿Què te pareix secretari? no trobau que amb lo que costa podria ser un TROGUAPO enlloc d'un TRO-FEO?

L'any passat una organització cultural de nostre poble, gairebé l'única que existeix i no precisament per obra i gràcia del suport de les entitats públiques, va sol·licitar una subvenció a l'Ajuntament per tal de donar lliçons de català i així posar el seu granet per aconseguir la normalització de la nostra llengua, normalització ja aprovada a proposta del regidor de cultura, senyor Aulet i no precisament pels que ara comanden. La resposta fou que no hi havia pressupost, per aquesta matèria, quan hi havia disponibles 300.000 pessetes de les quals no se n'han gastat ni una. La mateixa resposta més o manco varen obtenir del CIM a la mateixa sol·licitud, Ah!, però això no és motiu per fer un gran sopar "(Se ruega americana)", diu s'invitació) ni se reparen "TROFEOS" ni hi ha mambelletes a rompre ni se fan "COMITES DE HONOR" ni DE ORGANIZACION.

Ja que parlem de "COMITES DE HONOR" ¿Què no vos hi fa falta qualcú en aquests "COMITES"? Si no vaig errat hi són tots els regidors, consellers i altres càrrecs d'UM entre "HONOR Y ORGANIZACION" manco el senyor Miquel Manresa, ¿O és que heu

oblidat que encapçalava la llista que vos va dur als càrrecs que ocupau, per cert algun de voltros de forma interina, ja que hi va accedir a causa de la malaltia del senyor Manresa, i, ni tan sols per pura cortesia, segons tenc entès, se li ha tornat oferir després de curat retornar-li el lloc que li correspon. ¿O és que ja no és dels vostros? Coneixent en Miquel no puc creure que hagi desertat, i iCa Barret!! Bé a sopar l'hau-reu convidat. No en manca-ria d'altra.

Per cert senyors regidors, voltros i el cap de fila del vostre partit, que a la campanya electoral parlàveu tant de "LO NOSTRO" els programes d'aquest "TROFEO" no responen a això que predicàveu, ja ho val i iEi! han sortit en castellà, hala idò feis-los creure l'any que ve en els que vos votaren que defensau "LO NOSTRO".

I ara per afegitò vos declareu NACIONALISTES, tira... això sí que ho és mal de creure, ni voltros i no estàveu contents essent regionalistes, era com a més original, quedava ben garrit i no trepitjava el terreny a ningú, endemés si m'ho permeteu vos diré que El ser nacionalistes no es només alçar bandera ni figurar a unes llistes ni cantar "La Balanguera".

Per canviar sou uns artistes però sabem que teniu

darrera
Joan Maimó i Juan.

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA
-
GARCIA

Plaza España. 62 · Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

S'Arenal de Llucmajor? S'Arenal de Mallorca? o Son Gotleu de la platja de Palma?

S'Arenal, que fa uns vint-i-cinc anys era el principal centre turístic de l'anomenada Platja de Palma, vui s'ha convertit en un lloc on el turista que ve no repeteix, i el nadiu, que no hi té negoci, si pot se'n va a estiuejar a un altre lloc de platja o fins i tot de l'illa. D'aquell primer poble de pescadors i trencadors de marès ja no en queda més que un llunyà record. Però no és d'això, del que ens dolem, sinó del fet que la transformació del poble no hagi estat pensada, dirigida i controlada per gent amb visió de futur. L'especulació del terreny i les desafortunades ganes de lucrar-se amb poc temps, juntament amb la complicitat de l'administració (passar-se

per alt l'aplicació del volum vigent a les normes urbanístiques) varen fer possible que s'edificassin finques de 30 metres d'alçada en carrers de 7 metres d'amplària, donant com a realitat una zona suprapoblada on fa mal viure i pitjor estiuejar. Hi ha carrers on no hi toca el sol més que durant una hora escassa i fins i tot, en certs llocs de la platja no hi toca fins passades les onze.

Amb la vinguda dels ajuntaments democràtics i l'aturada de l'edificació salvatge s'ha demorat un procés que portava irremissiblement la mort de la gallina dels ous d'or. El procés s'ha endarrerit però no aturat. La petita platja de S'Arenal de Llucmajor està

saturadíssima de cadires i els velomars i barques de lloguer ocupen la meitat de la zona col·lidant amb la mar. Es que els explotadors de la platja hi poden posar totes les cadires que vulguin? encara que dificultin l'estatge a la platja dels turistes i estiuejants que no volem pagar per disfrutar d'una cosa que és de tots?: El sol, la platja i l'aigua de la mar. Seria convenient fer un recompte de les cadires que hi pot tenir Mar de Mallorca, S.A. i si n'hi ha de més, fer-les llevar, o, és que "bé comú, bé de ningú?".

A tots aquests mals, que en res contribueixen a dignificar la zona i revaloritzar-la, ara s'ha juntat el que representa l'obertura d'una sèrie de "Topless" i "puti-clubs" que acaben de donar la bona nota que hi mancava. Aquests locals que funcionen amb un simple permís de bar de primera i que en alguns casos no són més que llocs on es fomenta tot tipus de vici, han aparegut com bolets, sobretot en el terme de Llucmajor, gràcies a que s'han trobat amb manco dificultats per part de l'ajuntament de les que normalment es troben a la part de Ciutat, encara que regueixen les mateixes lleis, a cada banda del Torrent

dels Jueus. No sabem si això és a causa que no saben com aturar-ho (podrien prendre l'exemple de Ciutat) o si és que la majoria dels regidors estiuegen a S'Estanyol, i de S'Arenal només se'n recorden un pic a l'any a l'hora de recabtar els impostos i cada quatre anys a l'hora de cercar el vot.

Darrerament, sembla que a S'Arenal s'estan conscienciant i tocant amb les mans del que representa que cada dia sigui més desagradable estiuejar-hi. El que ens preocupa és que un dels capdavaners d'aquest moviment sigui propietari i promotor de l'edifici que sense cap dubte és el principal exponent de la degradació de la zona.

Des de les planes d'aquesta revista hem defensat moltes vegades que a S'Arenal, lloc que ingressa més de la meitat de les contribucions del municipi, se li ha de donar un tractament especial tant en inversions com en vigilància, netejaments... l'hem de cuidar, com es cuida una persona delicada de salut, a la qual qualsevol petit contratemps pot col·lapsar la seva vida. Si no ho feim així, tots els llucmajorers i els s'arenalers, en tocarem les conseqüències.

Col·lectiu Ventim.

MATERIALS DE CONSTRUCCIO ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

AEROBIC

GINNASTICA I RELAX

Dojo Kodokan de Llucmajor

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNASTICA DE MANTENIMENT I RELAX, AEROBIC, GIMASTICA DE MUSCULACIO, ETC.

S'INFORMI
AL Carrer Major, 39
LLUCMAJOR
o al Tel. 21 14 28
des de les 17 hores

JIU-JITSU

DEFENSA CONTRA TENDRE FOMOS, LUTELLA, BANGA JAPONESA, etc.

Xerrades de cafè

Sa Residència de vells encara és notícia

-¿I ara què et penses?...
Ses monges de la Caritat
no se cuidaran de sa Re-
sidència de Vells.

-De sa Tercera Edat,
voldràs dir.

-Bé, és igual.

-Es igual, però que-
da més fi. I per què se'n
van ses monges?

-Més ben dit, ja no hi
aniran, perquè s'Ajunta-
ment no vol que es resi-
dents de l'Hospici, es tras-
lladin an es nou edifici
d'es carrer de sa Font,
i ses monges ho posen
com a condició impres-
cindible.

-¿I per què s'Ajunta-
ment s'oposa?

-Perquè diu que una
cosa és un hospici, i l'al-
tra una Residència com sa
que s'ha feta.

-Ses monges no
poden deixar es vells de
l'Hospici tirats en es
carrer...

-Es que diuen que lo
que vol s'Ajuntament és que
ses monges no deixin l'Hos-
pici, ni tanquin es con-
vent, ni visquin a despeses
del pressupost municipal,
com pareix que és la seva
intenció.

-A mi m'han dit que ses
monges, de cada dia són
més poques, i no es poden
cuidar de ses dues bandes.

-Bé, bé...ses monges
també tenen lo seu. Menjar
i jeure a sa nova Residèn-
cia, despeses pagades, i un
Col·legi privat subvencio-
nat per s'Estat.

-Amb tot i això, es
temps passa, passarà tot
l'any, i sa Residència no
se posarà en marxa.

-Diuen que en Gotleu
està fent gestions per
convèncer ses religioses
del Sagrat Cor perquè
facin aquest servici.

-Si ho aconsegueix
serà un èxit, perquè
diuen que sa Superiora

és una eminència en
aquesta classe de feines,
però serà difícil, perquè ses
del Sagrat Cor tenen manco
gent.

-Qualque cosa hauran

de fer, perquè es casal tan-
cat tant de temps d'haver-
lo inaugurat, està rasant
es ridícul.

-¿I, per què no con-
tracten infermeres o dones
aturades, amb tantes com
n'hi ha?

-Veuem, tal vegada,
que lo que fan ses mon-
ges, no ho faran ses
altres.

-Ses cuidadores de sa
Guarderia Infantil pareix
que donen bons resul-
tats.

-Es vells no són es nins.

-En moltes de coses,
sí. L'important és que
complesquin.

-Personal jove a una Re-
sidència de Vells, és molt
perillós.

-Per què?

-Perquè ses al·lotes se
sotmetran a un horari, i
quan acabi es temps de
festa no tornaran fins al
s'endemà.

-Molt pessimista es-
tàs tu...

-¿I què creus que sa
manera de procedir d'es nos-
tro Ajuntament, és per estar
molt optimista?

-Tot s'arreglarà...

-Sí, sí, tal vegada amb
un altre "Festival Rock"
a sa Plaça Espanya...

Un que escoltava

Què fa el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM apleix una labor assisen-
cial bàsica a través del Conjunt dels Cen-
tres que són propietat seva:

Hospital General
Hospital Psiquiàtric
Llar de la Infància
Llar de la Joventut
Llar dels Ancians
Hospital de Nit (centre d'acollida
dels Marginats)
Centre de Prevenció de Drogues
Grup d'Educació Sanitària a les
Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres cen-
tres tant públics com privats:

Patronat Verge de la Salut (que atén
els minusvàlids psíquics)
Centre Lluerna (escola dedicada als
subnormals profunds)
Cañ Ribes (que promou la
integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats
amb finalitats socials de Mallorca, amb
atenció especial a la tercera edat, proble-
màtica gitana, marginació i minusvàlids.

Entre els projectes imminents hi ha
l'elaboració del Mapa de Serveis Socials
de Mallorca.

*Consell Insular
de Mallorca*

c/. Palau Reial, 1

Ca's Frares, antiga residència camperola dels trinitaris

El 1754, era una de les finques que produïa formatge d'ovella

Ca's Frares, és una de les poques possessions del nostre ample terme municipal que fou propietat d'un ordre religiós. A finals del segle XV pertanyia a Berenguer de Galiana, passà després a ser propietat dels Frares de la Cartoixa i fou residència camperola dels trinitaris, i així l'aiguavés d'entrada, que és tot de volta, dóna pas a les antigues cel·les. El topònim té l'origen amb tota certesa, en la referència als antics propietaris.

L'any 1534 la finca va passar a propietat de Miquel Salvà i aquesta família la va posseir fins a principis de 1900. La relació dels antics propietaris i el valor dels terrenys és el següent: L'any 1578 era de Miquel Salvà, amb un valor de tres mil lliures; el 1666 la valoració es xifrava en dues mil set-centes cinquanta lliures i era propietat d'Antelm Salvà; el 1702, estava valorada ja en

sis mil lliures igual com en 1837. En el segle XX, per entroncament, passa de la família Salva a la de Taverner.

Dades històriques ens

permeten conèixer amb tot detall les característiques que Ca's Frares tenia en 1862. Així l'extensió era de 483 quarterades, 2 quartons i 90 dextres,

i hi havia 248 quarterades de cultiu. El bestiar es componia de: cent cinquanta ovelles, catorze muls, tres ases, tres egües i nou porcs.

Sempre va ser considerada com una de les grans finques de la marina llucmajorera i segons xifres de l'entrada de mercaderies i productes de foravila a Ciutat, Ca's Frares, l'any 1754, era dels principals productors de formatge d'ovella.

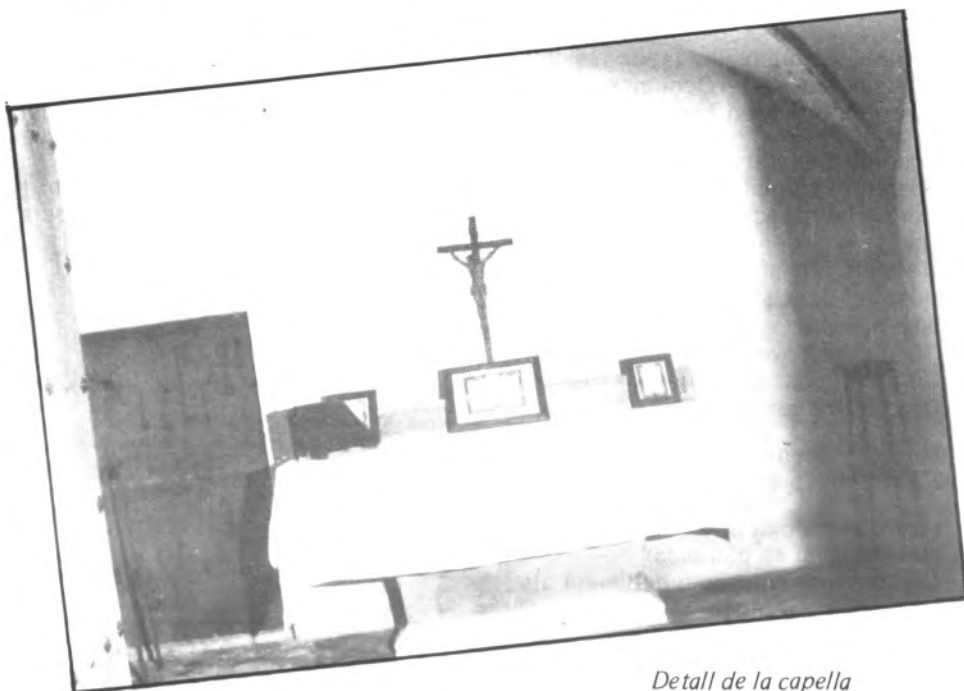
LES CASES

Les cases de Ca's Frares són del tipus de clastra central. A ma dreta de l'entrada a la clastra hi ha la capella, de planta quadrada, molt semblant a d'altres del terme, amb una volta d'aresta tancada amb un clau on hi ha gravat el Sant Anyell.

Després de passar la clastra, arribam a les cases. El més destacable és l'aiguavés d'entrada que és tot de volta i com hem dit abans, dóna pas a les

Les cases de Ca's Frares són del tipus de clastra central.

Detall de la capella

més

antigues cel·les dels frares Trinitaris.

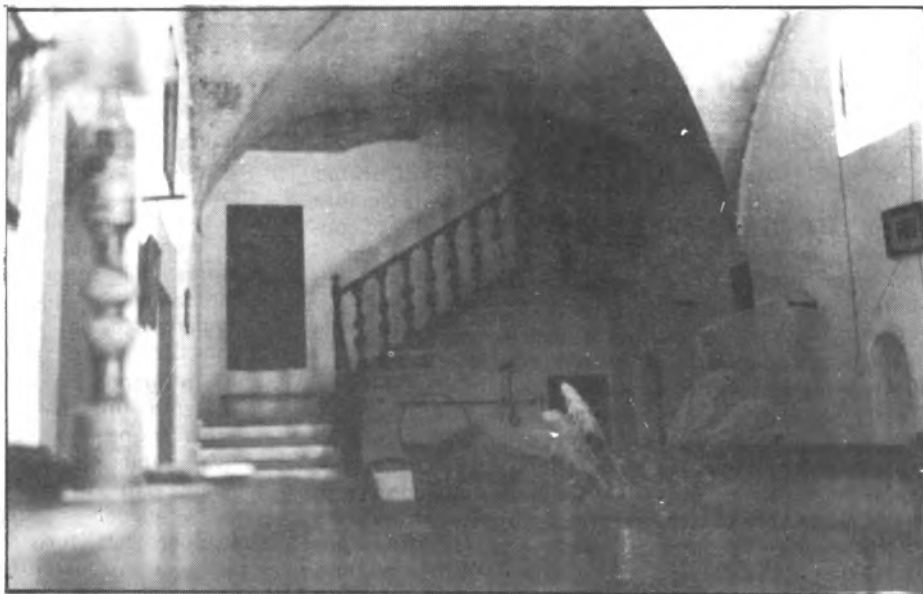
Es conserva també un vell aljub, testimoni de la constant preocupació dels vells pobladors de la nostra marina per la recollida d'aigües pluvials. La seva construcció es podria datar en el cincents, època de febril activitat constructora de cisternes i aljubs en tot el terme llucmajorer.

MONUMENTS MEGALÍTICS

Ca's Frares compta amb nombrosos monuments megalítics i podem trobar deixalles prehistòriques a "Ses Cases", un conjunt prehistòric i un pou antic en "Es Cocons", un talaiot a "Talaia d'es Puput", dos poblats "Es Cuitor" i "Pleta Rodona", que també compta amb un pou i una cova a la "Tanca de Sa Coveta".

D'altra banda, el manuscrit d'Antoni Garcias Vidal ens diu que originàriament foren dos predis Ca's Frares i El Canyar els quals varen ser unificats per la família Salvà. Dju que ambdues finques tenien una superfície de 483 quarterades i que les terres eren de mitjana fertilitat i algunes estaven poblades d'ametlerar.

Joan Clar
Francesc Verdera
Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver

L'aiguavés d'entrada és tot de volta.

L'antic aljub per a dipòsit d'aigua potable.

L'abeurador per al ramat.

Gent de la vila

En Toni Cardell, una bona veu

En Toni Cardell To-màs, de 52 anys, és una de tantas persones que ha hagut de fer-se un ofici (pagès) per ajudar a la família sacrificant la possibilitat de perfeccionar un do natural, en el seu cas la veu, que tal volta l'hauria fet famós.

-Quan començàreu a cantar?

-Quan tenia sis anys, a ca les monges, amb Sor Maria Lluïsa, ja vaig cantar Sa Sibil·la, me posaren damunt una taula, ja caurà, ja no caurà... la vaig cantar tres anys, llavors, sempre he cantat, el Mes de Maria, amb el pare Cloquell, amb el pare Riera... Més tard, me convidaren per cantar en els casaments, comunions... va anar bé i he continuat anant-hi.

-Quina classe de veu teniu?

-Atenorada. El pare Riera me va dir que jo tenia veu de baríton atenorat.

-Heu fet estudis de música o de cant?

-No. Conec un poc la clau de sol, però la de fa no. Tant de bo que hagués estudiat! En temps del pare Caldentey hi havia un mestre, D. Isabelino, que donava classes de solfa i no m'hauria d'haver aturat perquè ara, ja és massa tard. Aquestes cançons que cant en els casaments les me va ensenyar el pare Cloquell, S' Ave Maria d'en Schubert, "Ses Plegaries" de n'Alvarez, "Hispanis Angelicus" i una partida, "Madre mía que estás en los cielos", "Cuando la nota postrera", "Horabaixa post es sol". Hi he anat molt a cantar en els casaments i si hi hagués un organista seguir hi aniria més. Cant acompanyat d'en Barros, o amb en Tomeu Vidal que és molt bon músic... Jo cant d'òrda. Faig gravar la cançó a una cinta, llavors escolt la melodia i l'aprenc.

-A quins llocs heu cantat?

-Cada fi de curs que fèiem al Col·legi, cantàvem dues "romances", "La

Taberera del Puerto", "Bella enamorada", "El último romántico" (aquesta sempre la cant a les noces). Me conviden per cantar els "boleros" amb en Pedro i amb mestre Tomeu Bergas. Per tot tenc parat. Un pic me varen convidar per cantar amb la Banda de Música, que té un bon mestre, i vaig cantar s' "Ave Maria" de n'A. del Saco del Valle però amb només dos pics d'assajar... a mi me va millor amb un piano que no amb tant d'instrumental encara que crec que si ho haguéssim assajat més vegades hauria pogut sortir beníssim. I a casaments, he anat a molts i llavors encara me tracten de beneit: "I, amb aquesta veu que tens, fas feina?" Però n'hem de fer, de feina!

Vaig anar a cantar a un xalet, a "Ca'n Bouet", a baix de Gràcia i el senyor, D. Bernat va quedar peu alt! He cantat a "Ses Meravelles", an es Pla de Na Tesa... tothom va quedar molt content i demanaven: "Qui és aquest, d'on ha sortit?"

EL COR DEL CONVENT ERA Digne DE SENTIR

També cant en els funerals i ja no m'avisen perquè es tracta d'una cosa fixa, fins i tot ens paguen una miqueta. També vaig cantar a l'homenatge de mestre Joan Xamena, ja fa molts d'anys, i vaig cantar el vals que el mestre va fer a Na Maria Trepell que era una cantant d'orquestra.

-Heu coneguts d'altres cantants a Lluçmajor?

-Es "cadirer", també venia a assajar amb el pare Cloquell i va guanyar doblers per devers S'Arenal. I a mi, un dia, me convidaren per cantar al restaurant "Riu Palace" que és d'un Lluçmajorer, en Jaume Rubí, i hi ha un pianista: vaig cantar "Granada", "O sole mio", "Català"... tothom se va aixecar dret, en un moment vaig tenir cinc copes de

cervesa damunt la taula perquè els va agradar molt.

A les noces de la filla d'en Miquel "Fogó", després del sopar, vàrem anar amb un parell de companys a la cafeteria "San Diego" on també hi ha un piano. En va tenir un, amb una barba així i una mona per damunt, i va voler cantar "Granada". No li va sortir ni "Granada" ni res de res, però els turistes encara li donaren propines. Els companys me deien: "surt tu i el faràs quedar malament"; Però han de tenir molta barra i jo no sé fer aquests papers.

A Lluçmajor hi ha hagut molts bons cantants però han tengut altres obligacions i tampoc no s'hi han pogut dedicar de ple: en Julià Pagès que cantava sarsuela, en Tomeu "Perdiu", en "Cotxer", en Lladó que era cantant d'òpera i va estrenar "Nuredduna". Llavors també hem d'anomenar en Toni Mir que sempre cantava "Katuska", el seu germà Francesc, en Toni Ramis, es "Pagarrot", en Miquel "Mel"... tots aquests cantàvem en el cor del Convent amb el Pare Riera. Cantàvem la missa Pontifical... saps quin cor que hi havia! Tot homes i nins i tenien una escolania de devers vint allotets, ara no hi ha personal per dedicar-se a això. Tot ha canviat molt. Havíem de demanar permís an el bisbe per tocar la trompeta a "Ses tres hores" i ara hi poden cantar "Ay mi morena clara" i tot!

Sempre he cantant en el Convent encara que de més tard me demanaren per cantar en els funerals a la Parròquia i després també hi he cantat.

-Vos cuidau la veu?

-No. No faig exercicis de veu, però cada dia cant. Cada dimarts tenim assaig amb els "boleros" i en haver sopat me'n vaig dins la portassa i cant un poc perquè si no se practica... Cant "T'estim i

t'estimaré", d'en Parera, que en té un grapat de molt belles... i li don dins la portassa. Passa qualcú i em fa mambelletes i tot! El dia que em sent més important és quan vaig a cantar a una d'aquestes festes (noces comunions...) tothom diu: "I aquest, d'on és?" A mi la música m'agrada molt. Algú va dir que a qui no li agradava la música era perquè tenia les orelles tapades. M'agrada la cançó de sarsuela, aquest "xum xum" no m'agrada i s'ha acabat l'assumpte, aquestes bones, m'agraden. També he gravat "Sa tonada d'es llaurador" an en Janer però la va cantar Na Quart i no va acabar de sortir-li d'allò més bé, perquè és una tonada del camp i s'hi ha de néixer, és molt mala d'aprendre i mai no se pot cantar exactament igual.

SEMPRE ESTIC DISPOSAT A CANTAR

També cant "Sa tonada de ses panades" (que l'han donada per Ràdio Popular, "Sa des segar"... Les sé totes.

-Hi ha hagut cantadors a la vostra família?

-Mon pare, a s'era, era capaç de cantar una hora seguida darrera el parell. Llavors la bística nava molt més alegre. A ma mare també li agradava cantar i el meu germa Cosme, va guanyar un premi de Cançons de Camp. Tots hem estat cantants, però de pocs doblers...

-Si algú té interès perquè canteu a una festa, com ho ha de fer?

-Jo sempre dic que sí. Que m'avisin i cercaré un organista. Només m'han d'avisar i hi aniré tot d'una perquè m'agrada molt cantar.

C. Font

Cultura, ensenyament i política.

La situació espanyola durant els anys 1936 - 1939

Jaume Oliver i Jaume.

Es ja un tòpic que, dins el fil de la nostra història, els moments de majors preocupació per la cultura popular i per la lluita contra l'analfabetisme han coincidit amb èpoques de governs d'esquerres (emprant una terminologia comuna en el segle XX) i la seva absència, amb èpoques de governs dretans. I si ens hem de referir al segle XIX, trobam en els corrents ideològics liberals aquesta preocupació i la seva absència en els corrents conservadors. Tot això, per entendre'ns de qualque forma, ja que una anàlisi més profunda ens faria matisar aquesta afirmació —fonamentalment vàlida— i comprovar l'evolució, a diferents moments històrics, de la política educativa i cultural dels governs espanyols durant els segles XIX i XX.

En els moments de revolució, guerra o simplement de canvi brusc en la vida política, ha aparegut la bandera de la cultura i de l'ensenyament per a diferenciar els diferents corrents ideològics o polítics, expressió i braç executiu dels poders fàctics de la nostra societat.

Els anys de la Segona República (1931-1939), aquesta polarització fou ben palesa en el context d'una forta ideologització del sistema educatiu espanyol i, de forma especial, aquesta situació es radicalitzà durant els anys de la guerra (1936-1939).

El Ministeri d'Instrucció Pública del govern republicà demostrà la seva absoluta prioritat vers l'ensenyament i la cultura popular de forma constant i absoluta.

El pressupost per a educació de l'any 1937 (496.559.668 pts, del que es destinava a l'Ensenyament Primari més del 75 per cent de la quantitat total); la creació d'esco-

Imatges i cartell al·lusius a la lluita contra l'analfabetisme en el front de guerra.

**LE GOUVERNEMENT
LE PEUPLE ESPAGNOL
LUTTENT POUR LA PAIX
ET POUR LE PROGRÈS
DE L'HUMANITÉ**

les i d'instituts per a obrers; la reforma del Pla d'Estudis de l'Ensenyament Primari de l'any 1937; la preocupació per la formació i el perfeccionament del personal docent; la lluita contra l'analfabetisme, per medi de les milícies de la cultura, que actuaven en els fronts de batalla, i la lluita contra l'analfabetisme a la reraguarda (cal afegir-hi els Serveis de Cultura al Front, de la Generalitat de Catalunya) i la creació de biblioteques escolars i populars, entre altres iniciatives, demostra, de forma ben clara, que el govern republicà considerava que el progrés polític

i social de tot l'Estat s'havia de fonamentar en el millorament cultural de tota la població.

Crida l'atenció —però sense estranyar massa— que a la zona franquista, durant els anys de la guerra, fossin exactament en sentit contrari. Per exemple, i segons deia l'ex-marquès de Lozoya a un article publicat a EL CORREO DE ESPAÑA de Bilbao l'any 1937: "Todas las desgracias de España se derivan del estúpido deseo de los gobiernos de enseñar a leer a los españoles. Enseñar a leer a un hombre es lo mismo que envenenarlo".

Aquestes afirmacions

—que posen la pell de gallina— a tenen precedents molt semblants en la ideologia més conservadora i reaccionària dels segles XVIII i XIX, i no sols a Espanya, sinó a països més avançats i amb més tradició democràtica. Per exemple, Mr. Flosky es demanava a la ciutat de Peacock (Anglaterra): "Com podem ésser feliços si estam envoltats d'un poble que llegeix?" (és clar que aquesta afirmació sols pot ésser feta per un membre de classes aristocràtiques que veu perdre's els seus privilegis si augmenta la cultura del poble). A França, De la Chalotais, escrivia: "Mai hi havia tants d'estudiants com ara. Fins i tot la gent del poble vol estudiar".

Aquesta lluita sol agafar la forma d'enfrontament escola pública-escola privada, i sovint es justifica amb arguments falços que, analitzats amb la perspectiva històrica, poden ésser matisats i posats en el seu lloc (sense oblidar les intenses ideologitzacions que els sistemes educatius pateixen per tot el món, tant per part de les esquerres com de les dretes). La realitat és que una societat participativa i democràtica —i per tant amb pluralisme real i absència de monopolis i de privilegis— exigeix una població culta i instruída.

Més endavant analitzarem les idees en aquest terreny de Mn. Andreu Font, rector de Lluçmajor en les primeres dècades d'aquest segle, que, malgrat la seva actuació posterior fou absolutament de caire conservador (va coincidir amb l'existència del Col·legi de La Salle a la vila), al voltant de l'any 1.900 mereixia el qualificatiu de progressista convençut i d'apòstol del progressisme social, no es pot oblidar la seva sòlida formació en Sociologia, formació que el posà en contacte amb els corrents més avançats del seu moment.

JAUME VIDAL ALCOVER, MANACOR, 1923

Escriptor manacorí. La seva poesia és àgil, barroca i culta, utilitzant a vegades el gir popular i dialectal; revelant preocupacions estelitzants i existencials corrent el risc d'un excés de facilitat. Entre la seva obra poètica cal destacar: *L'hora verda*, *El dolor de cada dia*, *Sonets a Eurícide* i *El fill pròdig*.

Ha cultivat també la prosa, tant la narració: *Les quatre llunes*, etc; com la novel·la: *Visca la revolució*, etc.

També ha escrit textos poemàtics d'espectacles teatrals i l'obra teatral: *Una Roma per César*.

A més des de jove s'ha dedicat a la crítica i a l'assaig literari.

El passat dia 30 de maig tenguérem l'oportunitat de conèixer a Jaume Vidal i Alcover amb el que compartirem un informal dinar, després d'una lectura d'una mostra de la seva poesia davant alumnes del nostre institut. Finalitzat el dinar li férem la següent entrevista:

-Jaume i obra és una i la mateixa cosa?

-No jo som la meua obra però la meua obra és només una part de mi.

-Quan vares començar a escriure?

-Quan tenia 19 anys, abans ja havia fet una temptativa però dels 19 ençà ja no m'ha aturat ningú. Me'n record que un dia em va trobar mon pare i em va dir: -què és això? (i jo posant una carota lletja li vaig dir) -coses me-

ves (i ell em respongué) -no em pensava que fossis tan beneit! Però jo vaig continuar escrivint.

-Com arribares a la primera publicació dels teus poemes?

-Devers l'any 46-47 vaig tenir un aplec de poemes que després d'una lectura que va agradar molt als vells de l'escola mallorquina passà a mans del senyor Moll que molt oportunament els va perdre (en realitat eren molt fluixets).

Vaig anar fent, descobrint una poesia nova que em satisfia més i al 52 publicava *L'hora verda*.

-Però no només vares escriure poesia?

-Bé, m'interessava tot; teatre, monòlegs, etc. Vaig publicar un llibre de contes però tanmateix mai no m'he dedicat d'una ma-

Ces mastyns envieus RONSARD

Ara, quan ja atenyíem els replans de la llum i la fosca, enretirada, es retia a la nit, una mirada t'ha tornat prendre les meves mans.

Ja no hi ha pena ni dolor tan grans com aquests que m'acoren a l'entrada del jorn, que solament ix, desolada, l'alba lladrada d'envejosos cans.

¿Quina por sense seny i sense mida ens aboca, temptats, a tal dolor? Quin clam ha estat? Quina dubtosa crida?

Lladren cans al portal de la claror perquè a les fosques t'he mirat, oh, vida!, i per a sempre t'he perdut, amor.

nera professional a escriure ja que trob que quan una persona escriu "professionalment" deixar de saber escriure, fa novel·les comercials, ven la seva ànima al dimoni de la professió. Una persona ha d'escriure lo que vol escriure sense pretensió de viure de la literatura.

-Parla'ns una mica del teu nacionalisme, sobretot a una primera etapa de formació.

-Tant el primer any que vaig estudiar a Madrid (DRET) com la resta d'anys a Barcelona mai no vaig tenir cap dubte, per exemple, del que suposava un nacionalisme per part meua. A ca nostra hem estat sempre una gent molt mallorquina, creien que xerrar amb castellanismes feia mosó, feia cursi, ridícul. Però no ho feien per nacionalisme sinó per tradició. Jo

vaig néixer nacionalista com una persona neix blanca o negra, per tant el meu nacionalisme no té cap mèrit. A mi m'hauria caigut la cara de vergonya de renegar del país on vaig néixer.

-Ens han dit que eres bastant avançat a la teua època.

-No, el que passa és que sempre m'equivocava amb la meua època. Per exemple; quan jo vaig començar a escriure poesia realista s'havia de fer poesia metafísica.

-Trobes que els lectors deixen molt que desitjar o creus que són ells que pensen això de tu, perquè ens han dit que la crítica no t'ha tractat mai de lo milloret?

-Jo no conec l'opinió dels meus lectors. Supòs

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

que dec tenir qualche lector perquè els meus llibres s'exhaureixen, per tant, qualcú els compra.

Però jo, és cert, sempre he tengut molt mala crítica. Tal vegada és per la meva desobediència i és que jo crec que en aquest món no s'ha de manar i s'ha d'o-beir; s'ha de col·laborar. En una paraula, vull la meua llibertat.

-Sempre que escrius en un gènere determinat ho fas perquè el vols cultivar o perquè el que vol dir necessita d'aquest gènere?

-Perquè cada cosa té la seva expressió, ja que hi ha una gran riquesa de gèneres donem a cada gènere el que ens demana.

-Un paper i un bolígraf, que te suggereixen?

-A part que no m'agrada escriure amb bolígraf, el paper em recorda una frase d'un gran escriptor: "un paper blanc defensant la seva blancor i la dificultat d'omplir-lo".

-Tens necessitat d'escriure?

-Sí, sempre, sobretot em passa que el vespre pens moltes de coses que l'endemà escric.

-T'has topat mai amb qualche impediment a l'hora d'escriure?

-Mil vegades, començant per la censura, la meua estimada censura. M'han prohibit moltíssims articles..

...i en cap moment t'has sentit "frustrat" per aquests impediments?

-Gens ni mica, el que m'agrada més del món és la lluita, quan més m'ho

prohibien més insistia i sempre guanyava jo.

-No t'han dit mai t'hauries de retirar?

-Sí, moltes vegades. Em diuen - per què has d'anar a escriure això? -Perquè m'agrada, perquè ho vull escriure. Jo no he fet mai cas a ningú. Hi ha una llegenda que diu que el mirall de la veritat es va fer molts de trossos; cap d'ell conté la veritat sencera, nosaltres som una part de la veritat. Jo només vull que em respectin la meua part de la veritat.

-La teua opinió sobre la situació actual de la literatura catalana.

-Bé crec que estam en un moment molt bo de la literatura catalana, perquè se fa molta literatura dolenta i això és un bon símptoma, si tot fos molt bo és que seriem pobres, i començam a ésser

rics perquè hi ha coses dolentes.

-Què aconsellaries a la gent que comença a escriure?

-Que escrigui. Mira, hi ha dos tipus de persones que escriuen: uns que ho fan perquè han d'escriure, -aquests arriben a escriure bé-, i uns altres que volen tenir un cert prestigi, una fesomia social, -aquests sempre escriuran malament-. No hi ha res a fer, has d'escriure perquè has d'escriure. Hi ha un vers d'un gran poe-

ta persa que diu: "he donat la meua honra als cants per fer una cançó".

-No t'enyores de Mallorca?

-Moltíssim. Però hi estic avesat ja des dels 10 anys.

-Fe't tu la darrera pregunta.

-Bé això és molt complicat, per exemple... et trobes bona persona o un home dolent? i jo diria que em trob bona persona perquè contradic tot el món.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

FERROS ARTISTICS
I FORJATS

ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

AUTO-ELECTRIC *Barceló*

Ronda de Ponent, s/n. - Pedro A. Mataró, 55

Teléfono 66 01 70

LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos:

BOSCH
Automóvil

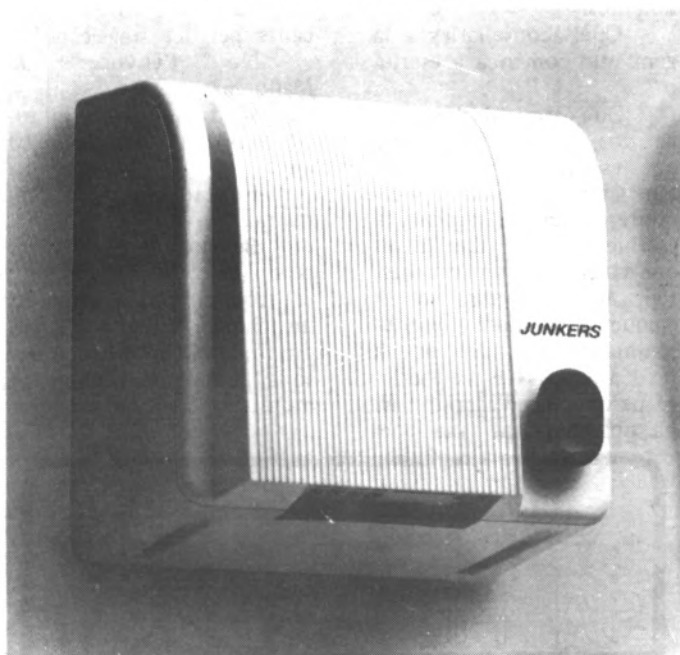
BOSCH
Herramientas

BLAUPUNKT

Calentadores
JUNKERS

SECAMANOS HOMOLOGADOS POR SANIDAD

TH 72 Normal

TH 72 normal

con pulsador, bipolar, se desconecta automáticamente a los 30" de funcionamiento.

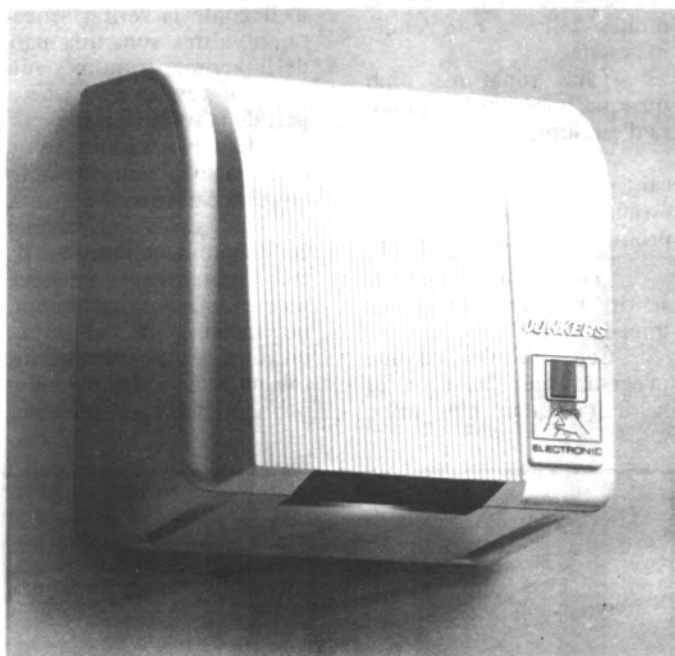
- Rápido secado de sus manos, secan con 2.000 W arrojando un caudal de 3,6 m³/minuto.
- La forma más higiénica de secar las manos.
- Carcasa de plástico robusta y resistente a los golpes.
- Instalación mural.
- Posibilidad de conexión a enchufe con toma a tierra.
- Fácilísimo montaje.

DATOS TÉCNICOS

- Color: gris claro.
- Aparato sin cable.
- Potencia nominal absorbida = 2.220 W.
- Peso neto TH 72: 2,3 Kg.
- Caudal de aire: 3,6 m³/min. (216 m³/h.)
- Medidas en cm.: ancho = 24,5
fondo = 19,0
alto = 24,5

TH 74 Electrónico

TH 74 electrónico

con célula infrarroja para la conexión y desconexión.

- Rápido secado de sus manos, secan con 2.000 W arrojando un caudal de 3,6 m³/minuto.
- La forma más higiénica de secar las manos.
- Carcasa de plástico robusta y resistente a los golpes.
- Instalación mural.
- Posibilidad de conexión a enchufe con toma a tierra.

DATOS TÉCNICOS

- Color: gris claro.
- Aparato sin cable.
- Potencia nominal absorbida = 2.220 W.
- Peso neto TH 74: 2,4 Kg.
- Caudal de aire: 3,6 m³/min. (216 m³/h.)
- Medidas en cm.: ancho = 24,5
fondo = 19,0
alto = 24,5

Ses besades de l'amo En Toni

"El Alcalde cuando besa, besa de verdá y a ninguno le interesa besar por frivolidá". I en honor a la tonadeta, l'amo en Toni Zanoguera besa amb tot menys amb frivolidat. La cosa té mèrit perquè, fent gala a la copla, l'amo en Toni no besa qualsevol. Així ho poguérem veure a la recent elecció de Misses a Lluçmajor on les jovenetes de devuit anys, sense d'altra vestimenta que el banyador i el "Chanel-5" es rendiren davant dels encants del titular de l'alcaldia lluc-

majorera, el qual, a pesar de la solemnitat de l'ocasió, no duia la vara o, almanco no en va fer cap ostentació.

A la vista de les imatges captades per Larry en aquest esdeveniment, l'amo en Toni és tot un romàntic. D'aquels que acompanyen la besada amb una lleugera caiguda de parpelles i que les fa caure també a qui besa. Es veu d'un tros enfora que és de la vella escola, sense estridències

aparatoses però amb un irresistible atractiu captivador.

Encara que es va comportar com un cavaller, segons sembla li ha agradat la cosa i ara ja està disposat a organitzar tots els concursos de misses que li tirin per davant, i als que li amollen —molt envejosos— que "a tal hora, porros", l'amo en Toni els contesta que ja voldrien tots tenir el "sex-appeal" que té ell.

Si li troba gust a l'esdeveniment, Lluçmajor ja pot anar pensant en un altre candidat a Batle per a les properes eleccions. Les males llengües diuen, de totes maneres, que l'hauran de cercar igualment.

"laCaixa"

CAIXA
DE
PENSIONS

esports

Trofeu Robert Muratore de Judo

MEDALLES D'OR PER A G. GARCÍAS, F. GARCÍAS I J. MORAGUES

Es va celebrar el passat 2 de juny, a Manacor, el trofeu de judo per a infants, juniors i seniors que porta el nom del mestre R. Muratore, introductor de les Arts Marcials a Balears.

El Club Judo-Kodokan de Lluçmajor hi acudí amb tres representants infantils, G. Garcías, F. Garcías i J. Moragues i una judoka junior, Rosa Ma. Jiménez, no poguent prendre part més judokas per no coincidir les edats. La competició va començar a les 9,30 i hi prengueren part uns 200 judokas, aproximadament, d'entre les esmentades categories.

Si ens centram en la labor realitzada pels llucmajorers, hem de dir que la seva actuació va ser d'una qualitat excel·lent com ho demostra el resultat: tres infantils, tres medalles d'or. La judoka junior, que era la primera vegada que es presentava a una competició oficial va haver de lluitar amb alguns judokas barons i encara així va aconseguir un meritori cinquè lloc.

No és el primer pic que els germans Garcías i en Moragues aconseguïen resultats positius per a Lluçmajor, perquè fa un mes, a Pollença, com ja informàrem a la passada edició d'aquesta revista, aconseguiren medalles de plata.

GABRIEL GARCÍAS.

Va aconseguir arribar a la final després de guanyar tots els combats per "ippon" (màxima puntuació) així com a la final, encara que va tenir un combat on ho va passar malament perquè el contrincant li va marcar dues tècniques de "Yuko". Però pogué gua-

Joan Moragues i els germans Gabriel i Francesc Garcías.

nyar el combat, rectificant, amb una combinació de Projecció i el va immobilitzar en terra.

FRANCESC GARCÍAS.

Va arribar a la final pel mateix camí que el seu germà, per "Ippons" i va guanyar el darrer combat fàcilment demostrant una bona tècnica.

JOAN MORAGUES.

Al nostre passat número, parlant del campionat de Pollença, dèiem que an en Moragues se l'havia vist recuperat i en un moment de bon judo. Així també ho va demostrar a Manacor, va guanyar i va efectuar un judo d'alt nivell. A la final li va correspondre enfron-

tar-se a un judoka de pes superior en més de 12 kgs. però no va ser suficient obstacle i Moragues va saber demostrar que el pes, en judo, no té importància i li va guanyar per "Ippon". Cal destacar que tots tres guanyaren tots els combats en terra ("Ne-Wa-za").

ROSA Ma. JIMÉNEZ.

La quarta representant, R.M. Jiménez, va tenir una bona actuació i més si tenim en compte la categoria de cinturó groc i que era la primera vegada que es presentava a una competició oficial. Va saber demostrar la categoria perquè, com que el trofeu era mixte, va haver de competir amb mascles. Quedà classificada en cinquè lloc la qual cosa li va donar

dret a una medalla. Això demostrarà que té un gran futur, juntament amb la seva germana Amparo, i si continuen treballant amb la mateixa voluntat d'ara poden donar moltes satisfaccions al judo llucmajorer.

Un bon obsequi per a Lluçmajor i per al seu professor Matamalas el qual no es trobava present en aquesta competició perquè era a Madrid, al III Congrés Nacional de Jiu-Jitsu i aquesta notícia el va omplir de satisfacció.

J. Quintana.

NOTA: Tots els qui vulguin acompanyar l'equip infantil de Judo a Eivissa es poden inscriure al Club "Dojo Kodokan" al C. Major. O també cridar a "Viatges Xaloki", tel. núm. 26 74 50

Vela

PRESENTACIO DEL I TROFEU CIUTAT DE LLUCMAJOR PER A T.V.D. OPTIMIST I CREUERS

Dies passats tingué lloc, al despatx de l'alcaldia llucmajorera, la presentació del I Trofeu CIUTAT DE LLUCMAJOR que organitza el C.N.E. sota el patrocini del Consell Insular de Mallorca i l'Ajuntament de Lluçmajor, entre d'altres col·laboracions. La badia de Migjorn serà l'escenari natural de tan important esdeveniment esportiu.

A l'acte de la presentació eren presents el batle A. Zanoguera, el president de la comissió de cultura i esports, Sr. Puigserver, el regidor Sr. Tomàs, el president del club organitzador, Sr. Ginard al qual acompanyaven els directius Amer, Romer i Hernandez.

Després d'unes paraules del batle, següen les del president del Club, explicant els detalls d'allò que, segons sembla, serà l'acte esportiu més important per a S'Estanyol de la darrera dècada.

S'espera una participació d'uns 75 Optimist i altres tants de T.V.D. i uns 35 creuers, encara que poden ser més perquè aquestes regates, en totes tres especialitats, fa poc temps que han començat a anunciar-se oficialment.

ALTRES DETALLS

El passat 29 de juny tengué lloc, després d'un

sopar de companyonia, als salons del Club Nàutic

S'Estanyol, l'acte protocolari de presentació oficial d'aquest Trofeu amb l'assistència del comitè d'honor i de les primeres autoritats de Lluçmajor.

Les dates d'aquesta competició són des del 20 al 28 de juliol i la presidència d'honor l'ocupa el president del C.I.M, Sr. Albertí juntament amb el batle de Lluçmajor, el comandant de Marina, el president de la Federació Balear de Vela i altres autoritats.

El comitè organitzador està format per F. Fernández, A. Amer, J.J. Maestre, Miquel A. Natta, P. Orfila, B. Tomàs i F. Romero.

Quant al comitè de regates està encapçalat per Santiago Llabrés, ex president del mateix Club a més de A. Esteba, J. Salom, S. Forteza, A. Campins, Josep M. A. Albendea, A. Salvà i M. Darvez.

EL TROFEU I LA INSCRIPCIO

Es tracta d'una joia d'orfebreria imitant

l'esvelta figura del monument erigit a Lluçmajor en memòria del rei Jaume III i serà entregada a l'embarcació que obtengui millor puntuació en les proves, una vegada celebrades totes les proves de la regata.

D'altra banda, hem d'assenyalar que després de formalitzada la inscripció, amb el corresponent nom del patró, quan s'haurà començat la regata no s'admetran canvis i el iat que no haurà sortit a la primera prova no podrà participar en les restants.

Joan Quintana Castell

Foto: Fermín

25 ANIVERSARI

FOTO CLAR
Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFIQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

ELEFANT

**Un lloc on la bona
marxa no es deslliga
del bon gust**

Plaça Espanya

Tel. 66 15 17

LLUCMAJOR

Colombòfila

ENTREGA DE TROFEUS DEL CLUB COLOMBOFIL DE LLUCMAJOR

Moment de l'entrega del I Trofeu "Càrnics Semar" al guanyador Julià Monserrat.

El Club Colombòfil de Lluçmajor va celebrar la festa anual d'entrega de trofeus.

Els premis de totes les amollades de la temporada foren entregats en aquest acte que va tenir lloc en el Restaurant Gran Via i que va comptar amb la presència d'unes 140 persones.

Formaven la taula presidencial, el batle Antoni

Zanoguera, el Conseller de Comerç i Indústria Gaspar Oliver, el regidor de Cultura i esports Joan Puigserver, així com el President de la Federació Colombòfila Balear Sebastià Mas, el President del Club Colombòfil local Antoni Oliver i en Miquel Martí de Càrnics Semar.

Entre els assistents es trobaven directius de

bastants de Clubs de l'illa a més dels socis locals. Bastants d'ells contribuïren en l'entrega de colomins que en nombre de 35, feren possible l'animada subhasta que es va fer després del sopar, alternant amb la rifa de diversos regals.

Hi havia representants dels mitjans d'informació i també de la majoria de cases comercials que han col·laborat en l'entrega de trofus.

Per iniciativa de la comissió de cultura i esports de l'Ajuntament, es va concedir una placa commemorativa al soci Miquel Mulet, per la seva dedicació a la colombòfila.

El moment més destacat de l'acte fou l'entrega del "I TROFEU CÀRNICS SEMAR", màxim guardó de la temporada, al guanyador Julià Monserrat.

També sonaren grans aplaudiments quan en Salvador Paniza i N'Antoni Oli-

ver reberen el 8è trofeu de 1er. i 2on. classificat, respectivament, de "INSTAL·LACIONS SANITÀRIES CASTELL"; trofeus que segueixen en importància al de Càrnics Semar, ja que també són disputats al llarg de tota la temporada.

El president del Club local Antoni Oliver va pronunciar unes paraules d'agraïment cap als assistents i va cedir la paraula al batle Antoni Zanoguera que va expressar la seva satisfacció de veure l'ambient que hi havia dins la colombòfila, animant sobretot als dirigents a que continu en la seva tasca per tal de fer seguir aquest esport endavant.

Una vetllada que va transcórrer en un ambient de companyonia que creim va deixar satisfets a la majoria i que desitjam que continuï dins aquesta línia en anys venidors.

Bernat.

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

COLUMBICULTURA

AGRÀIMENT

Com que s'ha disputat el Campionat Provincial de Columbicultura a la localitat de Lluçmajor, que ha acabat amb tant d'èxit, només em resta donar les gràcies a les autoritats per l'ajut perquè varies vegades la femella va quedar en un corral o terrat, amb alguns coloms, i quan els demanàvem si ens deixaven entrar per veure el colom mai no es varen oposar.

Si algú té notícies o sap on es troba algun colom dels perduts ja que s'han extraviat alguns exemplars, els agraïrem que ho comuniquin a la Societat. C. Nicolau Taberner, 36, Bar "Ca'n Nadal". Gràcies per la vostra col·laboració en nom meu i de tots els socis.

El President de la Societat

VA ACABAR EL TORNEIG PRIMAVERA

Un cop acabat el Campionat Provincial se n'han celebrat d'altres a nivell local havent acabat el Concurs Primavera que s'ha disputat a set proves.

Hi han pres part 34 coloms, i s'han disputat quatre valuosos trofeus repartits així:

1r. colom: "Malo" d'en Rafael Salvà

2n. colom: "Popeye" d'en Josep Comino

3r. colom: "Pantera" d'en Josep Ma. Palacios

4t. colom "Aros" d'en R. Salvà.

Actualment es celebra el Concurs local del qual esperam poder-vos informar al proper número d'aquesta revista.

J. Quintana C.

C.F. Lluçmajor

HOMENATGE POSTUM A RAMON PESET

Abans de celebrar-se el darrer partit del campionat, entre el C.F. Lluçmajor i l'Atc. Llubí, la directiva i jugadors de l'entitat llucmajorera volgueren rendir un just homenatge pòstum a Ramon Peset el qual va ser un dels fundadors del Club de la Plaça del Sabater i poc abans de la seva mort, president de l'entitat.

A la viuda del malogrado president, Encarnació Garcia Garcia, li va ser entregada una placa en senyal d'agraïment i estima a la persona del que fou el seu marit, i les lletres de la placa en qüestió deien: "En honor a Ramon Peset Martínez se entrega esta placa a Encarnación Garcia Garcia. Club de Fútbol Lluçmajor".

Com a reconeixement Encarnació va agrair el de-

tall i va convidar a tota la plantilla i els directius a un sopar a l'hotel "Son Duy".

Finalment, recordem, que en el moment del fatal desenllaç, dia 13 de setembre de l'any passat, Ramon tenia només 39 anys i havia assumit la presidència del C.F. Lluçmajor feia poc temps i com hem dit abans havia estat un dels fundadors del Club. Quintana

BAR - CERVESERIA

JAUME III

TAPES - BERENARS

Passeig Jaume III, 45

LLUCMAJOR

PERRUQUERIA

FINA

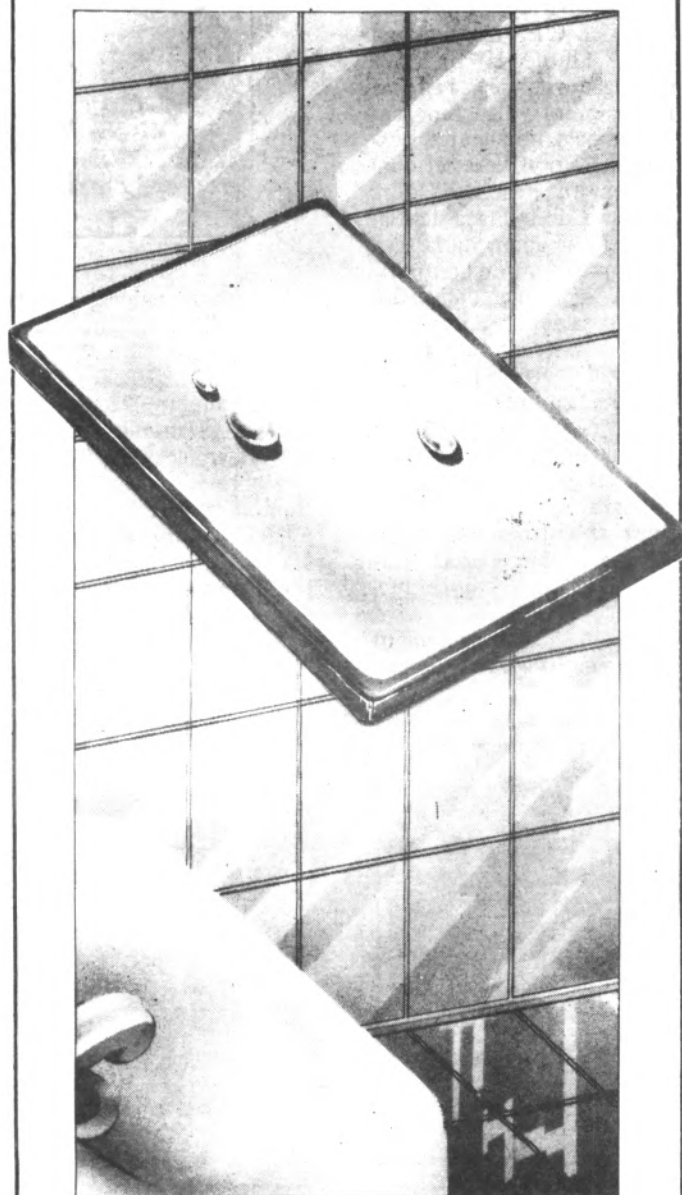
C/. D'es Vall, 49

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Born, 7 Tel. 66 02 75

Olegario
TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

*Armonia y Calidad
a su "Servicio."*

Lisa y llanamente.

PREFAMA

Materiales de Construcción

Exposición en Palma:
C/ Archiduque Luis Salvador, 84
T. 25 16 31 - 29 29 97

Almacén:
Gran Vía Asima, Manzana 17, Solar 14
Polígono Son Castelló, (La Victòria)
T. 29 40 04

Llucmajor:
C/ Pedro Roig, 29
T. 66 01 50 - 66 01 54

Arenal:
Carretera Militar, 522
T. 26 22 38

Cala d'Or:
Aida, Bienvenidos 17
Tel. 65 77 32

SABEU QUE US OFEREIX "VIATGES XALOKI"?

- *Bitllets d'avió i vaixell
- *Reserves d'hotels
- *Lloguer de cotxes
- *Viatges de negocis i vacances

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/. Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

sa teulera

PLANTES D'INTERIOR I EXTERIOR
CENTRES - RAMS DE NUVIA
CORONES

FLORS I PLANTES DE TELA
DECORAM ESGLESIES
ARREGLAM TERRASSES I JARDINS

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76
Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

CERAMIQUES, VIMET, VIDRE
I PECES DE FANG

Entre noltros

NAIXEMENTS: 9

- Francesc Manuel Venero Ballester, fill de Manuel i Maria, nasqué dia 22/5.
- Jesús Tallón Escamilla, fill de Francesc i Maria Benita, dia 26/5.
- Joan Miquel Sorell Baron, fill de Gabriel i Sebastiana, dia 24/5.
- Sergi Rigo Crespo, fill de Pere i Josepa, nasqué dia 31/5.
- Maria de Gràcia Moragues Cantallops, filla d'Antoni i Catalina, nasqué dia 3/6.
- Jaume Ramon Alejandro, fill de Bernat i Isabel, nasqué dia 4/6.
- Daniel Serra Corbalán, fill de Joan Antoni i Concepció, dia 7/6.
- Maria Rafael Puigserver, filla de Miquel i Isabel, nasqué dia 13/6.
- Joan Rotger Adrover, fill de Miquel i Andreva, nasqué dia 19/6.

MATRIMONIS: 12

- Cristòfol Barros Manresa i Catalina Cardell Martorell, es casaren a Lluçmajor dia 4/5.
- Bernat Garau Tomàs i Margalida Gomila González, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 10/5.
- Marc Armenteras Costosa i Amalia Cabot Casasayas, es casaren al Jutjat de Pau el 24/5.
- Gerardo Damià Forciati Coll i Rosa Maria Gomila Ferrer, es casaren al Santuari de Gràcia dia 25/5.
- Joan Lascolas Munar i Catalina Rosselló Soler, es casa-

ren al Santuari de Gràcia el 18/5.

- Joan Mut Amengual i Maria Llinàs Vich, es casaren a l'església de Sant Bonaventura el 18/5.
- Josep Antoni Garau Mercant i Catalina Cànaves Comas, es casaren a la Parròquia de Sant Miquel dia 1/6.
- Jaume Vich Quetglas i Maria Caldés Pou, es casaren a Lluçmajor dia 19/5.
- Antoni Maimó González i Catalina Marí Rigo, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 25/5.
- Robert Bonet Torres i Margalida Tomàs Cañellas, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 8/6.
- Antoni Morell Coll i Rosa Vanrell Paniza, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 6/6.
- Francesc Trave Carreño i Francisca De la Cruz González, es casaren a la Parròquia de s'Arenal dia 19/6.

DEFUNCIONS: 13

- Agustí Fullana Garau, morí dia 28/5 als 82 anys.
- Margalida Vicens Escalas, morí dia 31/5 als 82 anys.
- Josep Oliver Duran, morí dia 2/6 als 52 anys.
- Miquel Tous Pizà, morí dia 2/6 als 77 anys.
- Pere Antoni Salvà Mulet, morí dia 2/6 als 92 anys.
- Julià Ogazón Moratinos, morí dia 3/6 als 64 anys.
- Antoni Martorell Oliver, morí dia 3/6 als 60 anys.
- Francisca Aina Ferrer Cardell, dia 8/6 als 75 anys.
- Pràxedes Mas Vidal, morí dia 11/6 als 77 anys.
- Klaus Scherkus, morí dia 2/6 als 45 anys.
- Miquel Catany Company, morí dia 19/6 als 84 anys.
- Josep Calvo Delgado, morí dia 11/6 als 56 anys.
- Isabel Caravaca Rigo, morí dia 17/6 als 52 anys.

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO
TERRASSA

Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPÍ !...

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUDES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

Sabates Can Gramet

VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

Sopa de lletres

TEOBMWYATFWAQR
CCGETNALLATVZE
MODFWHNRYRODET
OLKRPISDPOAFWR
TAHMRROADNDQGAO
IDEASIO LLATCNM
NOMSCAIFARM DJK
ORATLLADORYNUB
ACDLJRELL OTGEI
CJEVREMBUTLRHE
KASKSGI HORYCQJ
PLYZVPSOPERA AV
SOMBLNQUHLARZD

13 Objectes que se poden trobar dins una CUINA

Solucions núm. anterior

Sopa de lletres

NMBVLETSOM
DFTHELEBRE
MNPMLAILJG
ASUTRGFNMN
BVPITUTCOG
OIUSDITQEC
CLTUIRBNCF
INFQOQELJH
RCVXRTJPOI
ERTUATASDF

Deu animals de la garriga.

ENDEVINALLA

Quina eina una casa té
que sense cames té cap
sol jeure dins un forat
i sens falta s'ha mester?

CA'N MATIES BAR - RESTAURANT

TAPES VARIADES
BERENARS

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

P'ES FORAT D'ES MOIX

Això de ses síquies ha estat embafada i mitja! Fins i tot s'ha donat es cas de trobar-mos amb 4 cantons tancats alhora.

I, com ho devien fer es qui tenien necessitat d'una camionada d'aigua si no es podia entrar per cap carrer.

LLUCMAJOR
Taller BERTON
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 08 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/. Aragó, 138
Tel. 27 82 46

ROVER

RANGE

MAESTRO

JAGUAR

ACCLAIM

METRO

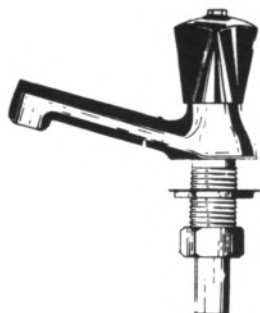

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
 Telefono 66 04 69
 LLUCHMAYOR - Mallorca

GRIFERIA Y DERIVADOS

FERRETERIA

DROGUERIA - ARMERIA

Can Tanez

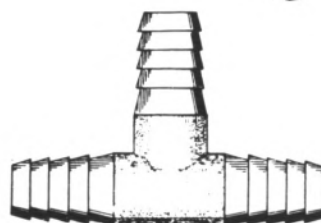
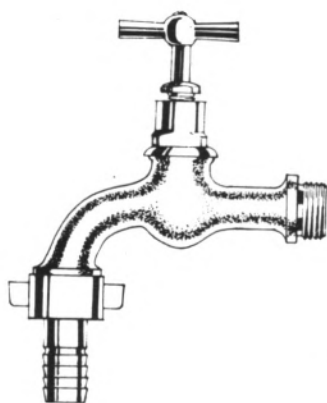
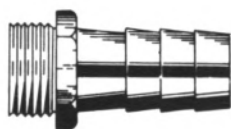
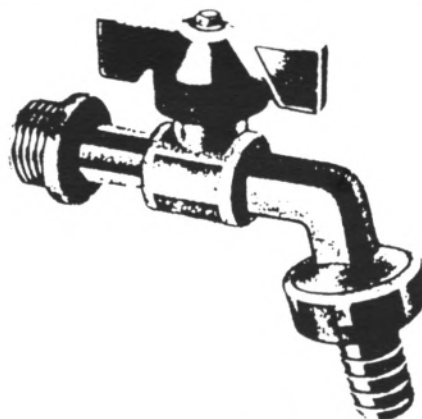
TOT EN BRICOLAGE

EINES

P.L. ESPANYA N°47

Llucmajor

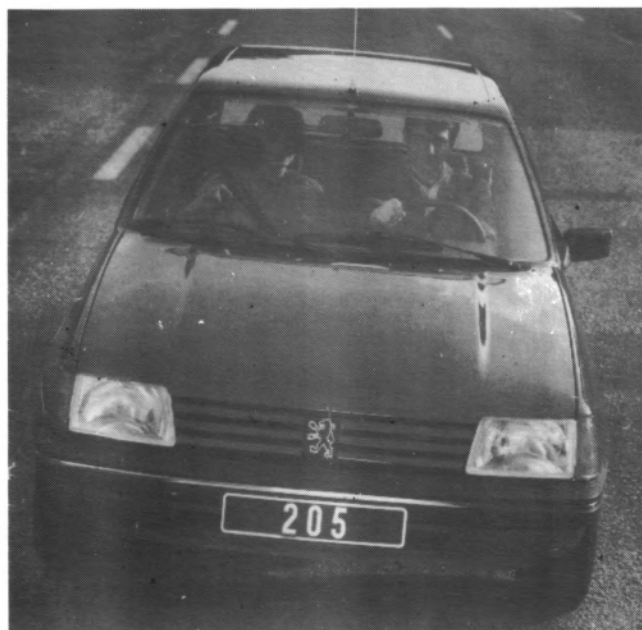
TEL. 66 04 43

PEUGEOT TALBOT

TALLERES MARINA

AGENTE OFICIAL

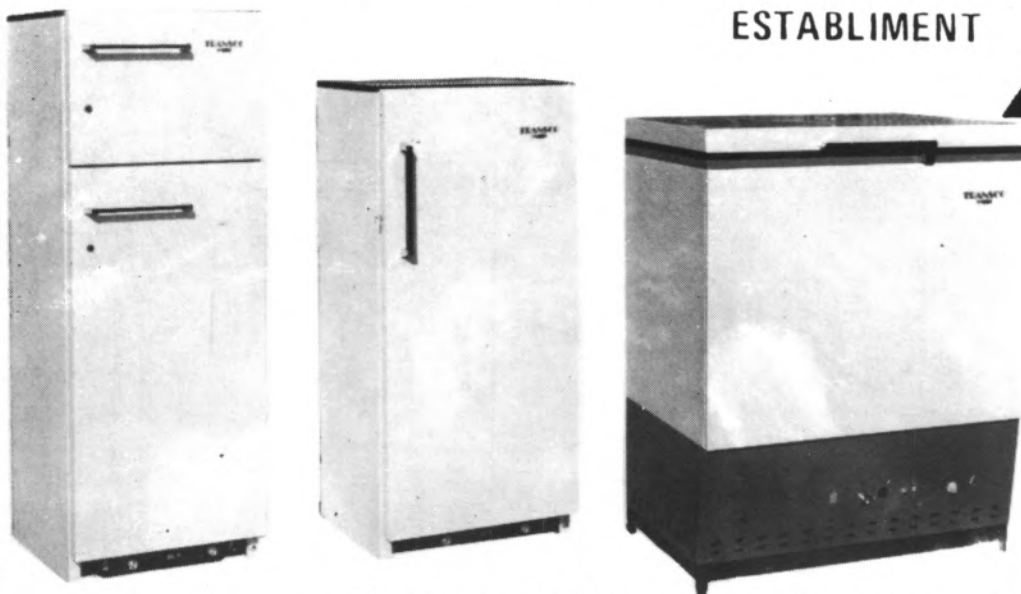
Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

Ca'n Pau Salvà

ESTABLIMENT

S.C.L.

**FRIGORIFICS
1 y 2 PORTES**

**CONGELADORS
DE BUTA**

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES

Taller de reparacions de tota classe d'electrodomèstics

*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24
Tel. 66 01 04

LLUCMAJOR

*TALLER: C/. Weyler, 1
66 02 55

FORN Ca'n Paco

**COMPRI ALS PETITS
ESTABLIMENTS. TENDRA
UN TRACTE DIRECTE I
UN AMBIENT FAMILIAR**

**SERVIM ENCARRECS
ESPECIALS PER A
CASAMENTS, BATEIGS
I COMUNIONS**

**AQUEST ESTIU
PROVAU ELS NOSTRES
PASTISSOS (PASTELS)
GELATS**

LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

Ca'n Paco II
C/. Cardenal Rosell, 48 - Tel. 66 12 52